

VIEINYBE LIETUVINKU

Visuomenės, literatūros ir politikos savaitinis laikraštis.

Nr. II.

Entered as Second Class Matter October 23, 1907, at the Post Office at BROOKLYN, N. Y., UNDER ACT OF MARCH 3-ED, 1879.

Metai XXVIII.

Delko Lietuviai eina Amerikon?

Nera tos savaitės, kad kokie keli šimtai lietuvių neatkeliautų Amerikon. Keliauja vyrai pačiamė žydejime, keliauja merginos, jaunimas, pagaliaus net ir seniai. Bet kodel? kam? Argi jau Lietuvoje taip anksta, kad besidaugindami gyventojai nesutelpa, argi jau Lietuvos žemelė neišmaitina visų savo žmonių, argi jau Lietuvoje nėra jokių uždarbių, kad jau reikia jų iješkoti tolumoje Amerikoje?

Ne! — Laikraščiai praneša, kad Lietuvoje stoka darbininkų ir kad Lietuvon paratraukiami kitataučiai darbininkai: lenkai ir rusai, o tas jau reiškia, kad uždarbių tėn yra. Gal keliauja, kad tėn gyvenimo sąlygos labai sunkios, o Amerikoje jos daug lengvesnės? Bet taipgi ne. Amerikoje lietuviai daugiausiai dirba sunkiausių darbus — jų pilna kasyklose, geležies dirbtuvėse, tuneliuose ir visur, kur tik pavojingas ir sunkus darbas. Lietuvos ūkių darbas, sulyginant su Amerikos darbais, išrodo tik žaislu. Gal man kas užmes, kad čion darbininkai dirba trumpesnių valandų, prie to pridėkime 3 valandas pusryčiams, piešams, ir vakarienai, dar pridėkime laiką ant nuėjimo ir sugrįžimo darban, tai ir gausime 14—15 valandų. Taigi liuoso laiko čion kaipir nėra. Tiesa Lietuvoje varšar žmonės ilgiau dirba, bet rudens ir žiemos laike, jie turi daug-daug liuos laiko.

Gal čion geriau darbininkai yra paavalę? Jei prisūtūrėsime šeimynai, susidedančiai iš 4—5 narių ir uždirbančiai 8—9 dolerius i savaitę, tai persitirkinsime, kad ji tankiai alkana — ji tankiai valgo supuvusią mėsa ir gyvena ne name, bet kokioj-tai lindynėj. Gal čion gražiau visi yra pasirėdė? Bet ir su tuom negalima sutikti. Tiesa, čion daugelis nešioja baltas apikakles, bet už tai didžumos čeverykai skylėti, o daugelis net neturi už ką nusipirkti šiltesnių žiemai drabužių; juk tankiai matyt lietuvius einančius darban, apsilinkius, kad ir šaltame žiemos laike, tik vienu žiponaičiu.

Vėl gal man nekurie už-

mes, kad lietuviai Amerikoje, užsidirbę pinigus siūčia Lietuvon — ir tas netiesa. Lietuviai daug daugiau išneša pinigų iš Lietuvos, negu jai sugrąžina. Paimkim tik, kad kasmetai Amerikon atkeliauja apie 16,000 lietuvių; kiekvieno jų jėgų keiliavę čion, jie tos laimės neranda; tačiaus Lietuvon, pagal 125 rublius; tai kartu pasidarys du millionai rublių, o ar tie du millionai atgal grįžta, tai dar klausimas — aš manau, kad ne.

Ant galio — delko jie keliauja?

Atsakymas trumpas ir aiškus: Amerikon keliauja delto, kad Lietuvos žmonės tur visai kliaudingą nuomone apie Ameriką. Suprantama, yra ir kitos priežastys, bet svarbiausia — tai stoka supratimo apie amerikiečių gyvenimą. Lietuvos gyventojų masė mano, kad Amerika — tai palaimos šalis, kad joje dangiškas gyvenimas, kad joje aukso kalnai ir laimė. Nors laikraščiai, kaip Lietuvos taip ir Amerikos, rašo ir aiškina apie tą kliaudingą persitirkinimą, bet juk labai maža dalelė tuos laikraščius skaito, o jei ir skaito, tai žinioms apie Ameriką netiki. Ir kurgi tikės, jei pažįstami, giminaičiai ar kaimynai rašo iš Amerikos, kad tėn viska puiku, malonu, kad jie dirba gerai ir lengvai, kad jems nuolat eina linksmas gyvenimas ir tam paňašiai, girių Ameriką. O jei koks dešimtas iš kelis metus parsiūcia 20—30 rublių, tai ir faktiškai žmones persitirkina, kad Amerika tai palaimos šalis.

Man teko rašyt labai daug laiškų įvairiems žmonėms. Ateina žmogelis kambarin, ir rašai pagal jo „diktavimą“. Pirmiausiai parašai pagarbinimą, paskui ištisas litanijas sveikinimą, o jau paskui pradedi apie save. Parašai, kad lengvai dirbi, pinigų visuomet turėti, gerai pavalgas ir apsitarės — vienu žodžiu — ponas. Jau tik viena išvaizda diktuotojo rodo, kaip jis dide lis ponas, o darbo lengvuma liudija išsilupę nuo darbo delnai. Ir tokiam laiškui Lietuvos tiki, nes tai rašo pažystamas ar giminaitis. Gerai kad taip rašytu vienas-kitas, bet ne didžiuma, neišskiriant net neapsiskaičius žmones. Toki neteisinga aprašyma galima iš-

aiškint dviem dalykais: pasigyrimu ir nenorėjimu padaryt rūpestį artimiems žmonėms. Daugelis tokiu laišku aplanko visus plačiosios Lietuvos kampelius, nes nėtos vietos, to kampelio, iš kurio nebūtų keletas žmonių Amerikoje. Tokie laiškai išpertikrina plačias žmonių mases, kurie paskui ir keliauja būriaus Amerikon laimės sau jieškotų. Atkeiliavę čion, jie tos laimės neranda; tačiaus Lietuvon, pagal 125 rublius; tai kartu pasidarys du millionai rublių, o ar tie du millionai atgal grįžta, tai dar klausimas — aš manau, kad ne.

P. Gulbinas.

Peržvalga.

// „Lietuvių Dailės Draugija“. „L. Ž.“ pagarsino šitokį pranešimą: „Pranešam Lietuvių Tautai, kad prie L. D. D. jaū susitarė ir veikti pradėjo M. K. Čiurlionis Kuopa...

Kuo pos tikslas: plėtoti ir lavinti lietuvių dailę, o lygiai intarpti ja pasaulinės dailės vainikan, skleidžiant M. K. Čiurlionies idėją, visose jo tverbybos šakose apsireiškusiai; auklėti ir tobulinti lietuvių Dailės skomą, atskleidžiant M. K. Čiurlionies veikalų turini; sutraukti M. K. Čiurlionies veikalus ir sudaryti iš jų M. K. Čiurlionies dailės kultūros ždinį...“ Narių kupon kol-kas prisiraše 20 ypatu.

// Susimažino klerikai. Dvaiškose seminarijose šiemet labai sumažėjo klérų skaičius; tas apsireiškimas paliečia visas mūšių kraštų seminarijas: Vilniuje, Kaune ir Seinuose.

// Lietuvių spaudos paroda. Lietuvių Mokslo Draugijos Komitetas, sekdamas visuotino susirinkimo nutarimą suruošti kasmet laike drangijos susirinkimo spaudos parodą, jau išgavo šiai parodai rengti valdžios leidimą ir mano suruošti ja šių metų pavasarį, ne vėliau gegužio mėnesio.

L. M. D. Komitetas tarp ko kita rašo: „Kadangi tai bus pirmoji lietuvių spaudos paroda, reikėtų išstatyti visa, kas buvo atspausdinta mūsų kalba nuo lietuvių spaudos Rusijoje išgavimo 1904 metais ne tik Lietuvoje, bet ir Latvijoje, Prūsijoje, Anglijoje, Amerikoje ir kitur...“

// Orlaivininkystė Šiauliuose. Čia susidarė draugija, kurios tikslu yra lavinties orlaivystės dalyknosis ir net ingyti savo orlaivius ir orlaivininkus. Taigi Šiauliai smarkiai žengia progreso keliu.

// Didelis lietuvių choras. Ne kurie laikraščiai praneša, kad Kaune taisomas didelis mišrus lietuvių choras, kuriame dalyvauja 500 vyrų ir moterių. Choras vesiąs p. Kavaliauskas.

// Rusai kovoja su katalikybė. „Šventasis sinodas“ nutarė steigti Vilniuje pravoslavų dviasišką akademiją, kur prirengtų veikėjų kovai su to krašto katalikybe.

// Darrow'o byla bus panaikinta. Kiek iš laikraščių pranešimų galima išžiūrėti, tai Darrow'o, vienai skaitančiai visuomenėi žinomo advokato, byla bus panaikinta. Prisiekusieji teisėjai (jury) užraktinti kitai nakčiai (žinia iš kovo 7 d.) ir šiandien — kovo 8 d. — 10 val. ryto bus jų reportas. Tačiaus iš distrikto advokato pagalbininko Fordo pranešimo sužinoma, jog jisai jau ir šiandien nebenorėjės tos bylos nagrinėti, ir sulig jo asmeniškos nuomonės, manoma, kad tos bylos nebenagrinės ir ji būsianti panaikinta.

SUV. VALSTIJOS.

Pereitai savaitę, kovo 4 d., buvo naujai išrinkto Suv. Valstijų prezidento asmenye Woodrow Wilsono inauguaciją. Jei mums vieita pavelytų, tai be abeo mės paduotume savo šakaitojams tos inauguacijos žinias ligi pačių smulkmenų, tačiaus savaitinio laikraščio skiltis to daryti nedelės džia; tatai reikia pasikaktinti nors ir išrankomis iš tų žinių, kurios tilpo anglų dienrašiuose.

Pasitraukus Taftui nuo prezidento posto, ji užėmė Wilsonas. Tatai po 16 metų respublikoniskos partijos valdymo dabar Suv. Valstijų valdymas perėjo į demokratų partijos rankas. Wilsonas prisiekidino Augščiausiojo Teismo teisėjas White.

Kuomet prez. Wilsonas išėjo ant tam tikros parengtos prie Baltojo Namų platformos, jisai pamatė didžiausią parodą, kurioj

dalyvavo apie 40,000 asmenų. Pa-prastai parodos ejimas pasibaigė dalyvavus apie 4-tą arba 5-tą val. Ši-gi paroda nušiėlė ligu 7.15 valaro, nors pradėta eiti 3 val. po pietų.

Valdžios permaninas — perėjimą nuo republikonų į demokratų rankas — „pasergėjo“ suvirš 300, 000 žmonių, išskliaudžiusių po žymesnes miesto dalis, o apie 100, 000 asmenų buvo susispiecę apie sostapili, kuomet išrinktasai prezidentas kalbėjo trumpą inauguacijos prakalbą.

Jei būtų galima spręsti sulig gamtos, tai reikėtų pasakyti, jog laike Wilsoneo prezidentavimo bus „šviesios ir laimingos“ dienos: nors diena išspradžių buvo apsistainkus, bet paskui prasiblaičių dangu ir pasirodē saulės šviesa; diena buvo graži ir maloni; buvo šilta, bet ne perdaug šilta; dvelkė malonus vėjelis.

Einant p. Wilsonui pas prez. Taftą, iš Shoreham Hotelio į Ballajų Namą, jisai turėjo pereiti per mokinį eilę, Prineotonė kolegijos ir Virginijos universitatės, kur jisai mokinosi.

Kuomet p. Taftas vedesi į išsostapili, iš visų pusiu lydėjo juodą aplaudai. Sako, tokio linksimo ūpo, tokio netuziastiško publikos atsinešimo jokia inauguraacija dar nemačius. Apaudai ir linkėjimai buvo siunčiami, kaip vienam, taip ir kitam. Kad Tafatas savo prez. laiku ingijo daugiau žmonių simpatijų, to niekas negali užginičty. Prie to reikia pasakyti, kad inauguacijoje siejant daugiausiai dalyvavo demokratai. O gal tas entuziazmas, tai tik laikinis, kuris greitai gali persimainyti į rūgojimą, murmėjimą ir nėpasitenkinimą? Kas gali žinoti?

Tačiaus Wilsonas savo prakalboje išsireiškė, jog „Mės turime gaivinti, ne naikinti“. „Mės turime tūlus dalykus padaryti, o nepalikti nepadarytus, kad kiti padarytų“. „Viską, kas tik turi bendro su mūsų gyvenimu, su mūsų nacią, reikia pakelti ir padėti švieson, kurią pagamina mūsų širdžių ugnis, žmogaus širdies ugnis, tegul žmogaus sažinė ir vaidentuvė eina prie teisybės šaltingio ir tegul iš jo geria tiesos vandenį“. Tiesa, vienintelis tiesa, sako Wilsonas, turi būti mūsų obalsiu.

Anot nekurų laikraščių padavimo ant tos inauguacijos iškilimui buvo iš visų Suv. Valst. suvažiavę apie 300,000 žmonių. Nors ir prez. Wilsonas nepranešė dar formaliai, kas ineina į jo kabinetą, bet iš ištikimų ir autorizuotų šaltinių patirta, jog jis ineina šie asmenis:

Valstijos ministeris — William J. Bryan iš Nebraska. Išdo ministeris — William G. McAdoo iš New Yorko. Attorney-General — James C. McReynolds iš Tennessee.

Karēs ministeris Lindley M. Harrison iš New Jersey.

Laivyno ministeris — Josephus Daniels iš North Carolina.

Postmaster-General — Albert S. Burleson iš Texas.

Komerčijos ministeris William C. Redfield iš New Yorko.

Vidurinių reikalų ministeris — Franklin K. Lane iš Californijos.

Agrikultūros ministeris — David F. Houston iš Missouri.

Darbo ministeris — William B. Wilson iš Pennsylvania.

Kaip tas kabinetas susitaikys tarp savęs, ir ką jis veiks apie tai gamtos, tai reikėtų pasakyti, jog laike Wilsoneo prezidentavimo bus „šviesios ir laimingos“ dienos: nors diena išspradžių buvo apsistainkus, bet ne perdaug šilta; dvelkė malonus vėjelis.

Einant p. Wilsonui pas prez. Taftą, iš Shoreham Hotelio į Ballajų Namą, jisai turėjo pereiti per mokinį eilę, Prineotonė kolegijos ir Virginijos universitatės, kur jisai mokinosi.

Kuomet p. Taftas vedesi į išsostapili, iš visų pusiu lydėjo juodą aplaudai. Sako, tokio linksimo ūpo, tokio netuziastiško publikos atsinešimo jokia inauguraacija dar nemačius. Apaudai ir linkėjimai buvo siunčiami, kaip vienam, taip ir kitam. Kad Tafatas savo prez. laiku ingijo daugiau žmonių simpatijų, to niekas negali užginičty. Prie to reikia pasakyti, kad inauguacijoje siejant daugiausiai dalyvavo demokratai. O gal tas entuziazmas, tai tik laikinis, kuris greitai gali persimainyti į rūgojimą, murmėjimą ir nėpasitenkinimą? Kas gali žinoti?

Dabartinis Meksikos prez. Huerta aplaikės kovo 6 d. iš Sonora gubernatorės, jog apie parubėjį maištai nepasiliauja ir dažnai įvyksta smarkūs priešingųjų pusiu susi-remimai. Sonora gubernatorės vedėjų paskirtas gen. Tellez, kuris su savo kareiviais eisiai malinti tos gubernijos sukilių.

Suv. Valstijų ambasadorius Henry Lome Wilsonas pranešė, jog iš užtikėtinų žinių galima esą spręsti, būk Meksikos padėjimas. Gen. Diazas su tuo sutikęs ir nominaciją pasiėmės.

Dabartinis Meksikos prez. Huerta aplaikės kovo 6 d. iš Sonora gubernatorės, jog apie parubėjį maištai nepasiliauja ir dažnai įvyksta smarkūs priešingųjų pusiu susi-remimai. Sonora gubernatorės vedėjų paskirtas gen. Tellez, kuris su savo kareiviais eisiai malinti tos gubernijos sukilių.

Iš kitų šaltinių gi sužinota, kad maištinkai, kurie rėmė Madero administraciją, žinodami jog dabartinė valdžia jų nepaglostys, smarkiai darbuojasi. Tarp tų maištinkų ir jų agitatorų esą ir amerikonių, kurie tiki į platinā apie tai žinias, jog prez. Wilsonas išsikėlė į Meksikos reikalus.

Indomų dalykų randame pranešime iš Eagle Pass, Texas. Štai ką rašo „N. Y. Times“ redaktoriui buvęsis Meksikos Deputatus

Rūmo sėnarys, Jems Carraua Garcia, „Tikrieji Meksikos sūnus, oficierai ir kareiviai konstitucionalistų armijos širdingai dėkoja „Times'o redaktoriui už redaktoriaus straipsnelį išspausdintą vasario 24 d., kuriamas apgailestaujama nužudytieji prezidentas ir vice-prezidentas ir pakeliamas protestas prieš melagius, žmogžudžius ir plėšikus: Diazą, Huertą, Mondragoną ir viršausių kariuomenės vadą Blanquetą".

Du broliu Maderu, Emilio, kuris kaip buvo oficinaliai skelbia ma, būk buvęs nužudytas, ir Raoul krantu su Meksikos ambasadoriu atvyko sveiki į San Antonio, Texas. Jie su savo tarnais, visi raiti atjoje; traukiniais važiuoti bijojo; pakelinj prisięjė susiremti su banditų būreliais ir prisięjė net revolverius vartoti.

Abelai, Meksiko maištais dar nepasiliovė, nežiūrint, kad dabartinė valdžia ir tikrina būk neilgai trukus įvyksianti romo. Apie ramumą jau senai kalbama buvo, tačiaus ligi šiol nesimato nei jos šešlio. Dar gali būti gana smarcių ir kruvinų mūšių.

Siose dienose ant Suv. Valst. rubežiaus keliose vietose apsireiškė šaudimasi tarp Meksikos ir Suv. Valst. kareivių; liko nušauta keli meksikonai; tas Meksikoje sukelė daug kalbų ir protestų.

BALKANŲ KARĘ.

Turkija matydamas, kad apie karės išlošimą nėra jau ko svajoti, kreipesi į didžiosias Europos valstijas, idant jos tarpininkaučių sutakinime Turkijos su Balkanų koalicija, priegamt Turkija praneša, kad ji pilnai atsiduoda į juju rankas ir tikrai nori šiuom kartu užbaigti karę.

Balkanų koalicija pagarsino sekancias susitaikinimo su turkais sąlygas:

1. Abi pusis, tuojo po pasirašymo po taikos traktatu, turi persoti daryti kokias-nors karės operacijas.

2. Turkija tuoju turi atiduoti koalicijai Adrianopolį, Skutari ir Janiną.

3. Bulgarijos-Turkijos rubežius turi likti pravestu tiesia linija nuo Midijos (ant Juodųjų jūrų kraunto) iki Rodosto (ant Marmuro jūrų kraunto), apie ką galutinai aptars tam-tikra Bulgarijos-Graikijos komisija.

4. Pussalis Gallipoli tur likti atiduotu koalicijai.

5. Visos Egejiskos salos, užimtos dabar graikais, tur pereiti į koalicijos rankas.

6. Papuoł nelaisvėn ir užstaitytieji turi būti tuoju permanenti.

7. Turkija turi užmokėti koalicijai karės išlaidas sumoje \$300,000, išskiriant Turkijos skolą Europai sulig didumo tū pavedamų koalicijai provincijų.

8. Tam-tikri sultano atstovai turės teisę tvarkyti tikėjimiškus mahometonų reikalus užimtose provincijose.

9. Visi sutarimai bei traktatai padarytieji prieš karę tarp Balkanų valstijų įr Turkijos, turi veikti ir ateityje.

Londono afsibina didžiųjų valstijų ambasadorių konferencijos, kur svarstoma taikos sąlygos. Balkanų koalicija griežtai pranešė, kad valstijų tarpininkystė bei reikalinga, jei Turkija nesutinka priimti paduotas juju taikos išlygas.

Didesių mūsių tarpe koalicijos ir Turkijos kareivų praeita sa-vaitė nebuvo — pasitenkinta mažais susirēmimais; daug stabdo karės operacijas užklupę šalčiai.

Nekurie laikraščiai praneša, kad albanai sukilo priešais serbus užimtose jais provincijose ir nutarę serbams nenusileisti.

Pagarsinta, kad graikai pačiū galop Janiną.

TURKIJA.

Turkijoje vis jaučiasi vidurius neramumas; jai neperstoja grūmoti revoliucijos šmēkla. Kasdien susekami nauji suokalbininkai, kurių eilėse randasi visokios rūšies žmonių. Ta matydamas valdžia ypač ir geidžia užbaigti karę. Kalbama, kad Turkija nori padaryti rubežių tarp Bulgarijos liniją nuo Midijos iki miesto Enos ant Egejiską jūrą.

Iš Visur.

× Per bevielinį telegramą. Iš Paryžiaus rašo, jog ministerijos susirinkime jų kolega pranešė, kad kovo 3 d. nuo Eifelio bokštoto, Paryžiuje, pasiusta bevielinį telegrafu telegrama į Centralę Afriką, į bevielinio telegrafo stotį pas ezerą Chad, ir gauta iš temai atskymas. Iš vienos vietas į kita toliuose yra apie 2,810 anglų mylių.

× Mokykloms — ne karei. Francūzų valdžia pareikalavo, idant karo reikalams būty padiskarta 100,000,000 dol. Tačiaus priės tokį valdžios reikalavimą pasipriešinė francūzai socialistai ir pareikalavo, kad Deputatų Rūmas paskirtų viešų mokyklų reikalams 130,000,000 dolerių.

× Istatai prie orlaivijų. Londono kovo 4 d. Anglijos valdžia išleidus istatus, lytinčius svetimų šalių orlaiviją. Pagal tū istatus, jokis svetimos šalies orlaivininkas, neprisaikantis tū istatū, negali lakioti po Anglijos padangę. Jei kas pasiryžtu peržengti tuos istatus, bus baudžiamas šešims mėnesiams kalėjiman ir 1,000 dol.

Be to, pasirodžiusiems svetimų žemėlių orlaivininkams skraidinti po Anglijos padangę, be vietinės valdžios leidimo, bus paliepta nusileisti žemyn. Bet nepaklausius, po trečio signalo, bus šaunama į orlaivį.

Militariški orlaiviai negali Anglijon atvykti be tam tikro valdžios leidimo. Kiti orlaiviai turi turėti leidimą iš Britanijos kon-sulato.

× 66 žmonės pražuvė. Berlinas. Kovo 4, naktį, Vokietijos torpedinis laivas susidaužė su šarvuociu Yorko 5 mylias į šiaurę nuo Helholand; toje kolizijoje žuvo 66 oficierai ir šiaip žmonės.

× Milžiniškos karės išlaidos.

Berlinas. Anot pranešimų vokiškų laikraščių išlaidos Vokietijos karės reikalams 1913 m. sieksiantis \$510,000,000; dalis tos sumos busiunti sunaudota tik ateinančiais metais. Metinį Vokietijos rekrutų skaitlių manoma padidinti ant 84,000.

× Didina armiją. Vienna, Austria. Austrijos metinį rekrutų skaičių norima padidinti ant 30,000 žm.

× Pailgino tarnystę kareivijo. Paryžius. Karės ministerijos padavė ministerijų kabinetui projektą pailginti kareiviamimo laiką vietoj 2 metų ant trijų. Priežastis tuo nėra projekto yra abelnas Europos valstijų ginklavimosi ir patriotizmo dvasia. Pagaliaus laikė susirinkimo augčiausios karės dalykų tarybos kovo 4, pirminkaujant prezidentui Poinkare, šitas sumanytas vienbalsiai tapo priimtas. Čia nebus daroma jokių išėmimų, nes tai skaitosi visų priederme ginti prof. Mallada užlipo į kalną,

savo tėvynę. Šitas naujas istatas įvestas po ilgų tyrinėjimų karės dalykų. Delel šito Francijos kareivų skaitlius padidės ant 210,000 žm.

× Nulėk 116 mylių per vieną valandą. Paryžius. Kovo 4. Francijos orlaivininkas Guillaux nulėk nuo Savigny-sur-Braye į Parryžių per vieną valandą; tarpas tarp tū dviejų vietų siekia 190 kilometrų arba 118 mylių (beveik 2 m. į minutę).

× Nubausti mirtimi. Paryžius. Siose dienose giljotina tapo nu-kirstos galvos daug triukšmo Parryžiuje pridariusių keturių banditų; vienas iš jų šaikos patsai nusiužūdė.

× Smarkus šaltis. Štai kas pranešama mums iš Paryžiaus nuo vasario 21.: „Čia dabar siaučia stebetinai smarkus šalčiai— tankiai pasitaiko matyti, kai jau ni ir seni, pergalėti šalčio, krinta ant gatyvų; laikraščiai apskaito dešimtimis panaši atsitikimų. Tas apsireiškia ne tik Paryžiuje, bet ir jo priemiesčiuose. Šaltis daeina iki 5 laipsnių — tas labai retai pasitaiko Paryžiuje.

A. Bartoševičius.

× Browningų meilės laiškai. Iš Londono praneša kovo 6 d. vienas iš jų giminaičių, jog artimiaus Browningu giminės stengiasi nedaleisti parduoti žymį anglų poeto ir poetės, t. y. Roberto ir Elizabethos Barrett Browningų meilės laiškų, kuriuos jie vienas kitam prieš apsivedimą rašinėjo. Jie labai nenorė, kad tie laiškai patektų viešon savastin.

Tikimasi, jog tie laiškai, jei nebus sudraskyti, tai pasilikus Browningu šeimynos savasčia. Sunku esą tikta surasti visus arbata didelę dalį giminaičių, kurie yra išskliaudę po visa pasauli.

× Dramblys suėdė \$100. Londono zoologiskam sode atsitikto šitoks dalykėlis. Atilankės šitan sodan tūlas svetys ir pričės prie dramblio suteikė jam keliai biskitų ir žiūrėjo, kaip tasai gardžiai ėda. Ar tai norėdamas dramblį pažinti ar del kokios kitos priežasties, bet vieną biskitą ikišo į kišenę, kuriame buvo laiškas, gi laiške 20 svarų sterlingų pinigais. Dramblys ikišo savo nosi į svečio kišenių ir ištraukė iš jo biskitą, su juom laišką ir ikišes su savo „dūda“ į orlaivį.

Militariški orlaiviai negali Anglijon atvykti be tam tikro valdžios leidimo. Kiti orlaiviai turi turėti leidimą iš Britanijos kon-sulato.

× Po Simplono tunelio minos. Italijos valdžia sekdamas Europos viespatijas drūtina savo kariškas spēkas pagal anų pavyzdžio. Ant Šveicarijos rubežiaus padau-gino kariomenės pulkus; militariški inžinieriai stropiai stato ir taiso fortus prie pat Simplono tunelio įėjigos. Gi po žeme iškasti urvai, kur suvedžiota slaptos elek-trikinės vielos. Pakaks paspausti mažą guzikutį į apie 20 mylių tolius po tuneliu bus paliesta sprogsstančio medžiagą ir ta tunelio dalis suardytą. Iškastose urvuose ligi šiol dar nepadėta sprogsstančio medžiagą. Pačiaiame Simplono tunelio viduryje yra storos plieninės duris, kurios galima iš abiejų pusų, ir iš Šveicarijos ir iš Italijos, atidaryti arbata uždaryti sustabdymui trankiniui ir kariomenės pulkų.

× Vezuvijus ir vėl grumena. Iš Neapolius pranešama, jog ir vėl pasigirdo Vezuvijaus kalno grumenumas, kuris tūlam laikui buvo nutilęs, ir sukėlę nemaža triukšmo tarp apylinkės gyventojų. Gyventojai bijo, kad nepradėtū mesti lavą. Net ir plyšiai jau esą matomi.

Prof. Mercalli, observatorijos direktorius ir jo pagelbininkas prof. Mallada užlipo į kalną, o

prof. Mallada net į kraterį nusi-leido, kuris nuo 1906 m. užgesės. Krateris prineštas sniegus. Nesudėjus jisai jokių tirpimo ženklu ir todel tvirtina, kad jokis pavojujus negresiai. Jei kuomet vulkanas ir išsiveržtų, tačiaus neanksčiau, kaip už penkių arba dviešimties metų.

× Chinija gausianti paskolą.

Kovo 3 d. iš Pekino pranešama, kad Chinija gausianti 125,000,000 dol. paskolos. Ta paskola sudėiančios Europos viešpatijos. Herr von Haxthausen, Vokietijos ministeris, pranešė savo draugams, kitu viešpatijų ministriams, jog Vokietija nebepriekariausianti prieš Anglijos patarėjo paskyrimus. S. V. ir Japonija atsisakančios nuo atstovavimo įvairiuose departamentuose, todel apie penkiasdešimt vietu būsiančios išdalintos tarp kitų keturių viešpatijų.

Augščiau paminėtā paskola sudėiančios šios viešpatijos: Didžioji Britanija — \$40,000,000; Francija — \$35,000,000; Vokietija — \$30,000,000; Suvienytos Valstijos — \$12,500,000; Belgija — \$7,500,000.

× Motinos nenori mokėti tak-sų. Kovo 2 d. iš Paryžiaus praneša, jog Bresto municipalė socialistų taryba uždėjusi ant turgaviečių pardavėjų 6 centus takos už kiekvieną vežimą. Nemokantis takos neturi teisės stumti gatvėmis savo vežimų su prekėmis. Sitasai padavadijimas paliečia taipgi ir kūdikių vežimelius, kuriuose motinos, tarnaitės ar nurūsės važinėja vaikus. Ypač nurūsės pakėlusios didelį skandalą, jog kasdienė už kūdikių pavažinėjimą turinčios motinos mokėti po 6 centus.

Pasirūpus surinkti takas už kūdikių važinėjimą, visos moteris griežtai atsisakiusios mokėti.

Per kaukių vakarą „Rūto“ su-

batoje dovaną gavo „Kultūros“ kostiumas.

LAIŽUVA, Šiaulių pav. Naktį iš sausio 22 d. į 23-čią Mažeikių antstolis ir žandarai padarė miteslyje daug kratų. Krėtė vienos vargonininkų ir d-rą Tauvaisi. Be to dar netolimame Augsdžių sodžiuje krėtė studento Jasučio motinos būtą. Mažeikiuose gi da buvo 8 krasas pas latvius ir žydus. Nieko priešvaldiško nerado.

Vienas iškastas, liuraus ir erškėtinių padabintas, tėv Kudirkos, tėvai įteisytas į prisijungimą. Padie-niamas už sniego valymą šiemet savo žemėje.

PANEVĖŽYS. Liepojaus Romano gelžkelio sargams moka į mėnesį 13 rublių. Taigi tiek, kad vos su šeimyna gali pramisti. Padie-niamas už sniego valymą šiemet mokėti 60 k., o kitais metais mokėti 40 k. Žmogus su dvieju arba su trisimis žemėje.

ŠIAURĖS VĒJAS. Vilniaus apylinkės. Dar gnuodė.

Vilkas kilpose. Dar gnuodė. Suvalkų apskričio teismas nuteisė 7 mėnesiams kalėjimo seną Lindvinavą vaitą už melagindę skundę ant savo pusbrolio teisėjų, būk tas 1905 metais padavęs raktą re-volucionieriams, kurie išdraskę caro paveikslus ir daugybę popie-

rių.

Nauji mokesčiai. Sudeikiečiuose (Ukm. pav.) yra neišpasakytais tamsių žmonių.

Nesenai kuningas per pamokslą paragino išsirašyti laikraščių „Šaltinių“ ir kitokius, tai žmonės paskui, išėjė į bažnyčias, pasakoja vienas kitam, kad kuningas naujus mokesčius ant jų nori užkrauti, liepias išsirašyti kokius tenu laikraščius. Kitai gi pasakoja, kad laikraščis, tai tokis popieris, nelyginant silkėms

vynioti. Išaiškinus jems, kas tai yra laikraščis, tik ranka mostelėjo; mūsų tėvai be tų popierų pragyvenime ir mės.

Ameriką rado. Važiavo kokie tai vyrai Amerikon. Vienas jų pramiegojo Pilviškių stotį, kur ketino išlipti. Žmogus sužinojęs, kad jau pravažiavo Pilviškius iššoko iš vagono ir užsimušė. Vyros jaunas, 26 metų, paeina iš Vilniaus gub. Barzdėl.

DARBĖNAI, Telšių pav. Darbėnuose steigama vartotojų kroutuvi. Prašymas jau paduotas gubernatorui. Žmonių prijaučiančių kooperacijos reikalams yra nemažas būrelis. Tik vedėjo kolkas da neturi. Reikia tik pasveikinti tą naują žmonių įstaigę.

Mikė Melagis.

Nauja lietuvių draugija. Šiominis Vilniuje buvo įsteigiamas naujas lietuvių švietimo draugijos susirinkimas

„order'iu“ neturi, kiti dar kalba, kad kompanijos norė I. W. W. išnaikyti. Bet tikrosios priežasties, tai ir nebežinoma.

Sausio mėnesyje subankrūtino Lietuvų Kooperaciją (valgomu daiktu krautuvę). Reikia priminti, kad minėtoji lietuvų istaina turėjo savo pirkėjų apie tūksiantį kas dieną. Kas savaitė inplaukdavo 1,500 dolerių ir daugiau. Bet kodel subankrūtino, tai dar išsiaiskis. Išaugšto galima pasakyti, kad L—ce nebuvot tam tikrū žmonių užžiūrēti biznį. Kas ten tik nepasisuko, tai savo kišenėn pinigų prisipylė. Bet apie tai išsiaiskis teisme, nes „oltenikai“ kooperaciją padavė teismam už skolas.

Kooperacijai bankrūtinant, jos buvės užvežėtojas p. J. Arlauskas nusipirkė gabala žemės ir pašistatė namus. Uždėjo taipgi valgomu daiktu krautuvę. Biznis jam eina gerai, nes beveik visus gavo iš kooperacijos kostumerius.

Praėjusio rudenio laiku pp. V. Šlėgas ir Lužeckas ant Essex g-

vės N181 užsidėjo fotografijų galerija. Minėtieji žmonės yra dorri ir priguli prie tautiškų organizacijų. Vertėtū juos paremti.

Tarp vietinių lietuvių, ypač L. S. S. 64-tos kp. sanarių prasiplatino kortų lošimas piuin-gais. Lošia, kaip sakiai, daugiausia „socialistai“. Vienas jų, J. J. Kuršas, 24 d. vasario pralose 130 dolerių. Apskritai, mūsų L—co „socialistai“ tautiniams ir darbininkų reikalams neduoda nei cento. Jų nei vienas nepriguli nei prie TMD. nei kitų. Pats J. J. K. nėra užsimokėjęs i TMD. už 1911, 1912 ir 1913 metus.

J. K.

BRIGHTON, MASS.

Kovo 1 d. teatrališka kuopa „Perkūnas“ statė trijų veiksmų veikalę „Kaip kas išmano, taip save gano“. Atlikta pusėtini. Geriausia savo rolo išpildė p. Šakalaitė-Visgirienė, nors tik pirmą syki išėjo ant scenos. Matosi, jog jinai turi aktorišką gabumą. Publikai, abelni pasakius, lošimas patiko.

Kovo 2 d. buvo Liet. Valgomu

Daiktu kooperacijos susirinkimas.

Buvo taipgi ir prakalbos. Brigh-

tono lietuvių užlaiko didele val-

gomu daiktu kooperacijos krau-

tuvę, kuri puikiai gyvuoja. Kiek

iš atskaitų matosi, tai minėtoji

krautuvę per tris metus gavo gry-

no pelno suvirš 800 dol.

Kaucijos padėta 300 dol.

Taigi viso turto minėtoji kooperacija turi

1,100 dol. Nors kitų miestų lietu-

vių kooperacijos negali pasilaikyti

ir bankrūtyje, vienok mūsų

miestelio auga.

Kadir turime savo kooperacijos valgomu daiktu krautuvę, bet to dar nepakanka, būtinai reikėtū dar mums išteigtis savo svetainę, kur lietuvių galėtų laikytis savo draugijų susirinkimus. Už tuos pinigus, kuriuos išmokame sve-tintaučiamus už susirinkimų lai-kymą, mano nuomone, būtų galima užlaikyti savo namą. Labai didelis parankumas būtų. Dabar prisieina visko išgirsti. Laikas pamastytis apie savo svetainę. Iš būtų gerai, kad mūsų kalbėtai paaikiintų apie tokio namo nau dingumą mūsų žmonėms.

Kovo 2 d. vakare buvo LSS. 67 kp. prelekejia. Skaitė bei aiški-

no d-ras F. Matulaitis iš So. Bos-

ton, Mass. Prelekejia buvo iliustruota, arba su paveikslais, paro-

dančiais ivairias bakterijas. Pre-

legentas aiškiai nurodė iš ko daug-

gelis ligų paeina, kaip nuo jų ap-

siaugoti ir kaip jas išnaikinti. Bu-

vo taipgi ir keletas užklausimų

paduota, ant kurių d-ras Matulai-tis aiškiai ir suprantamai atsakė.

Prisiklausės.

HOLYOKE, MASS.

Kovo 2 d. čia buvo lenkų agitati-viškos prakalbos. Mieris prakalbė, kad minėtoji lietuvų istaina turėjo savo pirkėjų apie tūksiantį kas dieną. Kas savaitė in-plaukdavo 1,500 dolerių ir daugiau. Bet kodel subankrūtino, tai dar išsiaiskis. Išaugšto galima pasakyti, kad L—ce nebuvot tam tikrū žmonių užžiūrēti biznį. Kas ten tik nepasisuko, tai savo kišenėn pinigų prisipylė. Bet apie tai išsiaiskis teisme, nes „ol-tenikai“ kooperaciją padavė teis-

man už skolas.

Sis perstatymas likos suloštas „Dramatiško Ratelio LSS.“ spē-komis. Be to turiu už garbę pa-minėti nekurių lošėjų vardus: Siame perstatyme iš viso daly-vauja dešimts ypatu, bet čia pa-minėsiu tik tris ypatas, ant kurių rėmësi šis visas perstatymas, t. y. kungas Nausen — J. J. Stasiun; kungas Brank — J. Burago ir Rytas — V. Vilkevičienės, nes jie visi tokiose ilgose ro-lėse lošė neblogai. Taipgi ir kiti sulošė vidutiniškai, tik juju trumpos roles.

Bet prie svitmačių kol kas, toli gražu negalime lyginties. Man teko tą patį perstatymą ma-tysi latvių trupa perstatant ir jie daug geriaus sulošė, negu lietuvių, tai reiškia, kad lietuvių vi-dar neipranta scenoje; jeigu ipras-tu arba būtų ipratę, tai taip pat suloštu, kaip ir latviai. Taipgi ir pats veikalas i lietuvių kalbą ver-čiant yra gerokai perkeistas, net ir pats antgalvis uždėtas kitoniškas. Latvių antgalvis: „Visu dveseliu deena“, kas reiškia lie-tuviškai: „Visu dūšiu dienoje“, t. y. visu šventų dienoje tai atsi-tinko Holandijos pajūrio sodžiu-ję. Nansenio kambaryste.

Iš kokios kalbos lietuvių jis iš-vertė i lietuvių kalbą, nežinau! Tik tiek galiu pastebeti, kad tai matau čia tiek daug susirinkusių, kurie interesuoja reikalais tē-vynės. Tai-gi patariu jums lie-tuvių, kad nebūtūt sykštus davi-me aukų, kada kolektoriai pribus pas jus į triobas. Aš pats duosiu kiek galėsiu ir jus duokit, kiek kas išgalit tēvynės (sic!) reika-lams. Kaip lenkai išloš, tai vėl jie prigelbė lietuviams“.

Šiuomis pranešu visuomenei, kad šis perstatymas yra labai tin-kantis lietuviškai scenai, nes jis parodo kungų geras ir blogas puses. Vienas kungas būdamas doras ir tikrai Dievą mylantis, ra-deš netoli savo gyvenimo viena moteriškę kraujinose paplūdusi-ja, pasigailėjo, priglaudė ja, paguldė savo lovą, o pats gulė-jo vargo ant plikos kanapkos tol, kol ji pasveiko. Bet dėja! Išgirdės apie tai kitos parapijos kungas, jo tikras draugės, atėjės pas jį iškeikiai, kam jis į savo namus priėmęs valkata-merga su vaiku — sakydamas: „Su tokiu savo darbu gali Dievo rūstybe už-traukti ant visų krikščionišku bažnyčiu“. Ir liepia, kad tuo-

jaus jā išvaryt! Bet šis atsisa-ko tā padaryti, sakydamas: „Kaip pasveiks, sveika būdama ir be ma-no varymo ji pati išeis“. Taip šis supykės išėjo grumodamas at-keršijimu. Parėjės namo nurašē vyskupui laišką primeliodamas visokių nebūtų nesamonij už tai, kad jis nepildas atsakančiai baž-nyčios pareigu. Vyskupas atrā-šo laišką, atimės iš jo parapiją ir kungystę. Parapiją paveda paskui tam niekadėjui kungui, kuris nurašė vyskupui laišką. O tas, kuris išgelbėjo nekaltą mote-riškę nuo mirties, neteko vietas ir kungystęs.

Reikia pastebeti dar mūsų dra-matiškoms draugijoms, kaip tai „Dramos Draugijai“, „Dramatiškam Ratelui LSS.“, „Jaunimo Ratelui“, kad stantant bent ko-kį veikalą pažymėti ir jo turini. Tuomet kiekvienas supras ge-riaujas ir patį perstatymą. Tatai būtų labai geistina.

Tėvams-gi reikėtū patarti, kad į teatrą nesivestų mažų vaikų, ar-ba, jei vedasi, kad juos daboči ir neleistų bėgioti po salę laike loši-mo. Vaikai bėgiodami po salę pridaro daug triukšmo ir erzina publiką ir lošejus.

Naudai New Yorko streikierių, kurie šiandien nenuilstančiai ko-voja už didesnį duonos kąsnį, buvo renkamos aukos. Aukų su-rinkta \$16.61.

Po perstatymo prasidėjo šo-

mai „Du keliai“.

Sis perstatymas likos suloštas „Dramatiško Ratelio LSS.“ spē-komis. Be to turiu už garbę pa-minėti nekurių lošėjų vardus:

Jonas Petraitis.

KENSINGTON, ILL.

Apie porą mėnesių atgal prie Kensingtono parapijos, pagelbė-jus kun. Serafinui, susitvėrē „Jaunimo Pasilinskminimo Klubas“. Bet dar nebuvu kaip reikia išgyvenęs, štai ēmę ir skilo į dvi pusi. Tatai atsikito taip. Vasa-rio 27 d. buvo minėto klubo meti-nis susirinkimas bažnytinėje sa-lėje, kuriamė dalyvavo ir kun. Serafinas. Išpradžios buvo kal-bama apie klubo reikalus: ką pirk-ti gimnastų lavinimuisi ir tt. Potan komisijos užklausa ar pa-rengē konstituciją. Pasirodė, jog konstitucijos klausime nieko ne-daryta. Bet svarbesniu šio susi-rinkimo klausimu buvo tai klu-simas: kokių vardų duoti tam klubui, ir kokias ypatas galima į tą klubą priimti. Pirminkui pa-davus tā dalyką apsvarstymui, pakilo kungas ir prab-ylo. Jisai patarė, kad klubas vadintusi „Lie-tuvių R. K. Pasilinksminimo Klubas“, o sanariai tepriimti tikai gerus katalikus, priklausančius prie parapijos, ir kiekvienas sā-naris turis būtinai eti išpažintin. Einanti išpažintin turi turėti kungo palaidojimą. Negalima esa-priimti sanariais tokius, kurie gy-vena šioje parapijoje, o priklausę prie kitų parapijų. (Reikia pa-iškinti, jog verda tikra kova pa-rapijonu su kungu; apie pusē parapijos nepasitenkiniai su kun. Serafinu, nesai jisai vienas valdo parapija ir nori pasilikti vienval-džiu; bet žmonės reikalauja, kad būtų išrinktas komitetas, kuris kontroliuotų bažnyčios stovę)

Parapijonai jau buvo siunte sa-vo delegatus pas vyskupą rei-kaudami, kad permainyt kunginą, bet varnas varnui akies neker-ja. Matoma, jog ir patsai vysku-pas dar labiau padidino mūsų ganytojai, nes dabar jisai beveik žendin nedeldieni sakos smarkius pamokslus. Mūsų kungui ne-patinka, jei dalis parapijonų nori įvesti geresnė tvaiką ir jie-ško teisibės. Toks jo pasielgi-mas atstumė daugelį parapijonų, kurie prisidėjo prie So. Chieagos parapijos, nes tē ūmonės kungas ir ne taip lupa nuo žmonių.

Tatai nestebetina, kad mūsų kungas nenori priimti į klubą tokį parapijoną, kurie priguli į kitą parapiją, nors jie būtų ge-riaujai katalikai.

Daugumas sanarių tačiaus ne-sutiko su augščiaus paminėtuju kungu. Įnešimū, jie reikalavo, kad tasai klubas, nors ir katalikiškas, patiriai, varžomas, bet kad būtų leidžiamas jam linosai tvarkytis sa-vo reikalus, idant neatidėtu ant jo bažnytinį įstatymą. Pagaliaus pridūrta, jog štai klubas turi tvar-kyti to klubo svietiškieji sanariai, o ne kungas. I sanarius galima priimti ir tuos, kurie neina išpa-zintin — tai asmeniškas sanarių dalykas. Šitas klubas įkūrta pa-silinskminimui, bet ne kataliky-bės platinimui.

Mūsų kungas išgirdės kai-ku-rių sanarių reikalavimus pasakē, jog prie bažnyčios negali būti laisvas klubas. Tada pirminkus padavė tā įnešimą nubalsuo-ti. Balsavimas buvo slaptas. Bal-suojant, kurie norėjo, kad klu-bas būtų laisvas ir nepriklausyti prie bažnyčios, braukė palkeles, o tie, kurie norėjo, kad priklausyti — kryželius. Rezultatas buvo tokis: 25 balsai, kad klubas būtų laisvas, o 10 bal-sų prieš. Toks dalyką pakrypi-mas mūsų kungui balsiai nepati-

ko, ir jis stengesi visokiais būdais prikalbēti, kad šią balsavimą at-mesti ir kad kitam susirinkime būtų balsuojama išnauj. Kun-net stengesi priparodyti, jog šia-me susirinkime balsuota ne sulig parlamentariškų tiesių ir jog tą balsavimą negalima esą skaityti legaliu. (Mat, i klubą priguli vi-so 48 sanariai, o i susirinkimą bu-vo atėjė tik 35.) Bet kun. noras neigali prirodyti, už ką pinin-gus pasilaiko, kad jus sugražintu Draugijos išdan, bet jis, vietoj to, pasakė, kad išstoja is Draugijos. Ir išėjo. Priminime, kad su J. Šimkum tai ne-bebiramas tokis atsitikimas. Bū-damas šios Draugijos teabro rengimo komite jis į du ar tris mėnesius duodavo atskai-tas, bet atskaitos nesutikdavo su pinigų suma, kurią jis Draugijai sugražindavo. Tei-sindavos tuo, kad arba atskaito-toje apsirkės, arba, kad pi-nigai iš kilišnės išpuolē. Kai-po tautiečiui ir draugui prisei-davo tokiu būdu po keletą do-leriu dovanoti. Nesmagu labai, bet tokis J. Šimkau pasielgi-mas privertė ant galo Draugiją viešai apie jį žodį tarti.

„Zivilės“ teatro rengėjai:

S. Ragauckas,
A. A. Poška.
Muz. Dram. Jaun. Ratelio Administracija:
Juozas Geštaita, pirm.
Aleksandra Zukaitė, vice-pirm.
Antanas J. Bierzyński, kasier.
Franciška Bierzyńska, fin. r.
Marė Dundulienė, prot. rašt.
Minėtas Juozas Šimkus šiemet til susigriebė paduoti teisman už šitą jo garbės nuplėsimą ir padavē visus pasirašiusius po minėtu straipsniu. Teismas buvo vasario 24 ir 28 d. ir nuteisė S. Ragauc-ka, J. Geštaitą, A. J. Bierzyński ir Fr. Bierzyńska, todel dabar jam į tenka atkentėti, kad leidos jau-niemis užsikaršiaus parašyti į laikraščius.

Baigiant šią korespondenciją noriu dar paminėti, jog kungas minėtame susirinkime prikalbėjo įvairiausiai dalyku. Ir apie socialistus, Marksą, apie laisva-manus, apie Meksiką ir buvusį prezidentą Madero, ir apie daugę kitų dalykų. Be to, užklindė į laikraščius. Pačėmis į pakelęs klerikalų laikraščių „Draug“ prabi-tyo: „Skaitykiti tik šitą laikraš-ti, nes tik šitas laikraščis suteikia naudingas žinias ir tik iš jo tegaliite apsišvesti“. Gi kitus laikraščius, kaip „Vienybė Lietuvini-ku“, „Laisvajā Mintī“, etc., iš-peikė ir pasakė, jog tie laikraščiai veda žmones iš doros kelio. Potam užgiedeojo „Aniolas Die-vo“ ir tuomi užbaigė susirinkimą.

Pirmas.

LEDFORD, ILL.

Darbai eina pamaži; jei kas dir-ba, tai dirba tik pusę dienos ir delto žmonelai uždirba labai mažai. Lietuvių čia gyvena nem-žas būrelis. Bet draugijos, kuri rištu lietuvius į krūvą, nėra jokios. Linosai nuo darbo laiką pra-leidžia daugiausiai smūklėse. Nors tiesa pasakius šiame miestelyje karčiamų nėra, bet norintieji iš-strauktis susiranda, kur slapta ga-lima išmuki.

Trūksta čia lietuvių merginų. Jei

„Vienybės Lietuvninkų“ byla su Bagočium.

(Tasa.)

(Perspausdinta iš „Lietouvas“.)

Teismo posėdis prasidėjo 25 d. vasario, 10:55 prieš pietus ir pasibaigę 12:50 m. Pirmo pradėjant klausinėti liūdininkus, teisėjas gan ilgai kalbėjosi su advokatais. Bagočiaus advokatas nelabai tenorėjo pristoti ant to, kad teisme nebuvu Lozos, kurio poreitoje teismo sesijoje teisėjas reikalavo. „Vienybės Lietuvninkų“ advokatas paaškino teisėjui, kad kuningas Loza negalis pri-būti, jam neišpuola aplieisti savo misiją, kurioje pastaruoju laiku turis labai daug darbo.

Pradėta klausinėti p. Juozas Purvis, „V. L.“ liūdininkas. Ši syki per visą laiką klausinėjo ji Bag. advokatas p. Potter.

Kl.: — Ar po praeitai teismo sesijai tamsta iškeliai taciai namo, ar kur kitur užgaiai?

At.: — Pasilikau Brooklyne.

Kl.: — Ar diskusavai su kuo nors apie šią bylą (prova)?

At.: — Ne.

Kl.: — Ar esi tikras, kad ne?

Tt.: — Taip. Prisiėjo kalbēti ir minėti prova, bet i diskusijas nesileidau.

Kl.: — Kokis-gi skirtumas tarp minėjimo ir duskutavimo?

At.: — Minėjimas tai dar ne-reiškia diskusijų.

(Teisėjas: „Tai nesvarbus da-lykas“.)

Kl.: — Ar neklasinių kā-nors informaciją apie bylą ir tuos klausimus, sulig kurių pareita sesiją davinėjai atsakymus?

At.: — Klausiau tikta apie suareštavimą Susivienijimo Pre-zidento.

Kl.: — Ko klausei?

At.: — Pono Mikolainio, Susi-vienijimo vice-prezidento.

Kl.: — Ar jis yra čia teismo salėje?

At.: — Taip, yra.

(Advokatas dairosi po salę ir klausia, ar yra salėje Mikolainis. „V. L.“ advokatas protestuoja. Potter prirodiu teisėjui, kad liūdininkas atsimena tūlus atsimimus iš 1906 m., o neatsimena aplinkybių, prie kurių buvo su-arestuotas SLA. Prezidentas; o kad geriau atsiminus, tai pasi-kvietės teisman ir ypatą, kuri su-teikusi jam informacijas apie tą klausimą, ty. apie suareštavimą Prezidento. Teisėjas nusprendė, kad toks kamantinėjimas liūdi-ninko yra bereikalingas ir ne vie-toje.)

Kl.: — Kas tai yra „Sunday School“?

At.: — Mokykla, kurioje tarp kitko aiškinama biblia.

Kl.: — Ar tamsta mokinai „Sunday School“?

At.: — Taip.

(„V. L.“ advokatas protestuoja. Teisėjas protestą pripažista).

Kl.: — Ar tamsta esi „V. L.“ skaitytojas?

At.: — Taip.

Kl.: — Gal esi biznyje su „V. L.“ leidėjais?

At.: — Ne.

Kl.: — Gal giminė?

At.: — Ne.

Kl.: — Ar tamsta tankiai rašai straipsnius į „V. L.“?

At.: — Pirmo to straipsnio ne-buvau niekad rašęs. Tai mano pirmas straipsnis, pasirodęs „Vie-nybės Lietuvninku“.

Kl.: — Čia yra pora straipsnių apie Bagočių. Ar tamsta gali išversti anglų kalbon?

At.: — Aš nesmi vertėjas.

Kl.: — Ar nemoki versti iš lie-tuvių kalbos i anglų kalbą?

At.: — Niekad nesmi vertės.

Kl.: — O iš anglų kalbos lie-tuvių kalbon ar esi vertės?

At.: — Taip.

Kl.: — Išverskite tuos straips-nius taip, kaip mokate. Vienas straipsnis tilpo „Vien. Liet.“ iš sausio 8 d., 1913.

(„V. L.“ advokatas protestuoja. Teisėjas pavelia versti. Purvis paima straipsnį. Bag. advokatas liepia jam atsistoti: „wake up“! „Vien. Liet.“ advokatas protestuoja ir nurodo teisėjui, kad B. advokatas elgiasi su liūdi-ninku, tartum ant rinkos ir už-miršta, jog čia yra teismas, kur liūdininkai yra po teismo protek-cija, tad reikią su jais apsieiti mandagiau. Teisėjas p. Cass'o protestą paremia ir patēmija p. Potteriui, kad šis turi būti man-dagesnis. Patēmijimas priimtas.)

Purvis verčia iš „V. L.“ No. 2 Peržvalgos skirsnį: „Vienybė Lie-tuvninkų“ apskundė. Pereita sa-vaitę „Vienybės Lietuvninkų“ leidėjai, pp. J. J. Paukštis ir K. Brazys, gavo pakvietimą nuo tūlos advokatų firmos (Sykes and Potter) stoti į New Yorko valstijos Supreme Court'a — augšciau-si teismą. Skundėjau esas visiems žinomas skandalų darytojas Bagočius. Ką jam „Vienybė Lietuvninkų“ padarė ir kiek millionų dolerių reikalaus atlyginimo už sužieta vietą, dar niekas nežino.

„Pastaruoju laiku Bagočius bu-vo Brooklyne ir vedžiojosi per kelias dienas su tik ką atvažiaviu-siu p. Grigaičiu. Girdėties, kad p. Grigaitis kalbėjės, jog dabar patogus esąs Bagočinių laikas skrysti ir Susivienijimą Lietuvą Amerikoje. Todel gal neužilgo su-silaiksmės da ir daugiau bylų. Mat Bagočius sakosi noris pasto-ti advokatu. Todel geriausia proga jam bus pradėti praktiką nuo tampymo lietuvių laikraščių ir organizacijų po teismus“.)

Po tam p. J. Purvis verčia straipsnelį iš „Vienybės Lietuvninkų“ No. 4-to Peržvalgos: „Dar Bagočiaus skundas“. Nepasak-kindamas tuo skundu, jau apie kuri anuo syk rašėme, Bagočius dar iškundė „Vienybė Lietuvninkų“ vietiniam magistratui, girdi, už jo „garbės ižeidimą“. Buvo pareikalauta skundo kopijos, iš kurios pasirodė, jogei Bagočius apskundė už p. J-as straipsni, tilpusi „V. L.“ N48, 1912. Straipsnis išverstas paties Bagočiaus. Bet taip falšyvai išverstas, kad veik žedna eilutė kliaudinga ir net prikimšta tokį bjaurių žodžių (k. v. beggar), kokių straipsnyje visai nebuvu. Tas parodo, kad arba Bagočius visai nemoka anglų nei lietuvių kalbų, arba su piktu noru padarė falšyvą vertimą. O teisme prisiegavo, kad žinias lietuvių kalbą ir kad mokinėsis lietuvių kalbos net Vokietijoje. Žinant Bagočiaus keliones, indo-mu būtū žinoti, pas koki vokieti vežėja jis tos kalbos mokinio?..

Verčiant pastebėta, kad verti-mas, kurį turėjo B. advokatas ir kuris, anot to paties advokato, paties B—aus padarytas, buvo keletas visiškai neteisingai išversty žodžiu, kad straipsniam pri-davus kitokią prasmę.

Po tam B. advokatas klausinėjo apie tai, delko Purvis pasiraše po straipsniui „J—as“, o ne pil-na savo pavarde ir ar visada jis vartoja pseudonimą, o ne tikrąja savo pavardę. „V. L.“ advo-

katas užprotestavo prieš tos rū-sies klausimus ir teisėjas protes-tą priėmė.

I liūdininkų krėslą pakviesta kun. Varnagiris. Paduosiu keletą indomesių klausimų, kokie buvo paduoti kun. Varnagiriui. Pir-mučiausia išklausinėjo „V. L.“ advokatas: kiek metų, kaip kuni-gingu, kaip senai gyvena Amerikoje ir tt.

Kl.: — Ar tamsta pažisti tą bi-blia? (rodo bibliją).

At.: — Taip.

(B. advokatas: tą kningą, kuri čia guli, štai tikta tą kningą? At.: — Ne tą kningą, ty. toma, bet tą išleidimą).

Kl.: — Koki tai yra kninga?

At.: — Tai yra biblia 1907 me-tu išleidimasis, išleido Berline biblijinė draugija.

Kl.: — Ar katalikai neturi bi-blilos?

At.: — Turi. Lietuviai neturi pilnos, ty. turi tik Naują Istaty-mą ir dalį Senojo išleidę.

Kl.: — Ar katalikams uždraus-ta skaityti ši biblia?

At.: — Uždrausta; katalikai gali vartoti tikta tokį šventraštį, ant kurio yra katalikų bažnyčios aprobata, o ant tos edicijos apro-batos nėra. Katalikų biblia — tai Vulgata ir i kitas kalbas ver-čiamas tikta iš Vulgatos. Kiti vertimai nėra katalikiški.

Bagočiaus advokatas klausinė-jā. Reikia pastebėti, kad dabar mandagesniu pasidare. Kun. V. Varnagiriui pasakius, kad katalikų šventraštis nesutinka su protestonu šventraščiu, teisėjas prasijuokė ir pasakė: „kuomet Bag. liūdijo, kad tą bibliją var-toja ir nešasi į bažnyčią katalikai, tai jau buvo aišku, kad jis pats yra „poor catholic“.

Kl.: — Ar senai tamsta pažisti tą bibliją?

At.: — Pirmu sykiu man teko matyti apie 20 m. tam atgal. Kl.: — Bet ta kninga yra išleis-ta tik 1907 m?

At.: — Šitoji edicija, bet pirmo to dar buvo daug edicijų.

Kl.: — Kaip tamsta gali ja pa-zinti, kad sakai, jog katalikams yra draudžiamas skaityti protesto-nu išleistas šventraštis?

At.: — Bet kad žinojus, jog kninga yra netikus, kas nors tu-ri ja peržiūrėti. Antra-gi, nemanta ant jos aprobatos, išsyk žinoma, jog ji nėra katalikų leidinys.

Kl.: — Ar tamsta turėjai para-pija Pennsylvanijo?

At.: — Ne.

Kl.: — O gal Pennsylvanijos valstijoj katalikų bažnyčia nau-doja ši biblijos išleidimą?

At.: — Ne.

Kl.: — Iškur tamsta žinai?

At.: — Aš esu katalikų kuni-gas, tad ir žinau, jog katalikų bažnyčia vienodas taisykles turi New Yorke, Pennsylvanijo, Eu-rope, Afrikos, Australijoje ir vi-sur.

Paskui jau lyg ir privatiškai kun. Varnagiris, teisėjui prašant, aiškino jam ir advokatams, koks yra skirtumas tarp protestonu ir katalikų šventraščių.

Išklausinėjus tuos liūdininkus, teisėjas buvo lyg ir prisirengęs iš-duoti nuosprendį, kas bus su-skundu, bet „V. L.“ advokatui reikalaujant paskirta 10 d. kovo nuo 9 val. ryto. Ateinant teisėmo posėdiniui turės atvykti ir pats Bagočius; šiame posėdyje jis nebuvo.

(T. b.)

Jaučikis.

— Matomai senatvė artinasi... Iki šiol visi manęs klausę: kodel aš nevedės? Dabar gi visi klausia: kodel aš neapsivedžiau.

Muzika irgi veikia

Žmonija, nežinodama prie ko vargo slėgutyje linkt, griebiasi īvairiausiu dalykų ir, kaip gerai i tokius dalykus prisižiūri, tan-kiausiai nenutaiko už ko griebies. Iš to matyt, kad žmonija šaltai negalvoja, nes jinai, paklūdya kokios nors nelaimės, in-puoliagonijon, lyg tas skėstantis vandenye kelia vis rankas viršun, kitų pagelbos laukdamas. Tas skėstantčiam ne tik kad nieko negelbsti, bet dar blogiau daro: rankos, viršun iškeltos, apsun-kiuna kūna ir greičiau paneria galva — taigi jau aiškios išrišimo pasekmės. Žmonėse būna daug tokų atsitikimų, kuomet žmogus fiziškai ar dviškai suserga ir jam prisieina gydyties, panaudot īvairiausius vaistus, kitaip pasakius — „maitinties latiniškos virtuvės valgaišias“. Mūsų amžiuje labai išsiplatinė liga, lyg mados delei, — dirksnių (nervų) liga, Žmogaus dirksnių pirmų-pirmiausiai ir nuog persidirbimo, pas-kesniai — nuog īvairiausios sie-lbos turbacijos. Tokia liga vienok mažesnis nuošintis tu žmonių ser-ga, kurie dirba fiziškai darbą. Dirksniams paprastai duodamas poilsis per fizišką kūno komplek-sijos pastiprinimą. Bet jau XI šimtmetyje buvo patirta, kad ypač fiziškai gana stipriems, nieko fiziškas poilsis negelbsti; tai griebtasi ko kito. Jau minė-tame šimtmetyje dr. Avizena bandė gydyti ne tik šiaip surusiu dirksnių žmones, bet ir lengvus proto sumišimus su muzikos pa-gelbė.

Žmogus dirbas daugiau nusine-šioja, negu dykūnas. Tai jam, darbininkui visų amatų, darbų ir profesijų, turi būt žinotina, kad žmonijai invalidai (sergantieji) nereikalingi; taigi kiekvieno žmogaus pereiga yra stengties, idant invalidu būt kaip galima trum-piau, gyvenant ilgiausiai amžiu. Kad nepasidaryt netikusiu, tai reikia palaikyt ir gerint savas jėgas. Jėgas galima labai gerai pa-gerinti tik per nekalčiausius smaguus, kokius žmogaus dviasi suteikia menas: muzika ir dailė. Ypač turi būt atkrepta atidžia į silpniesnius, ty. į vaikus. Vai-kiui abiejų lyčių, žmonijos diege-lių, turi būt taip auginami, kad jų kūnas ir dvasia būt sveiki ir galingi. Per dvasią sveiksta kū-nas, per kūną sveiksta dvasia. Paskutiniai laikais užsiimama vi-sokialiai tyrinėjimais kaslink muzikos veikmės ant žmogaus, kaip ant protinės vienutės pa-saulyje. Tuos bandymus daro francūzai, vokiečiai, rusai, anglai ir amerikonai. Įvedama muzika īvairiausiuose ligoniuose, o ypač beprotiniuose. Peterburg-e, ginekologiskame institute, kas dien yra vargonu koncertai, kar-tais su pajvairinimu kitais instrumen-tais ar dainavimu. Ligonai, kurie dar net lovą aplieist nepa-jiegia, klausuo tų koncertų, laiky-dami telefonu ragelius prie ausų. Francūzai ir angliai dar toliau nužengę. Jie, ypač francūzai, dvasiškai sergantieji ne tik kad ramina su muzikos pagelba, bet dar tūri įtaką kūnui. Vilkas pamylėjo muzikantą, kad net žmonėms neleido muzikantą iš duobės traukti. Žmonės turėjo pirmą vilkui virę ant kaklo užnert, ir pakilėti į viršų, ir jau paskui tik išrankė muzikantą. Išlipęs, muzikantas pasakė: „Kad nors vilkai ir atjaučia muziką, bet jau aš jiems daugiau neūšiu (ne-grajusiu) ir kitiems pasakyti, kad neūšiu“. Dudorius nuog to-limesnių pasakojimų susilaikė ir, parietęs kūlinės ragą prie lūpų, o maišą žaste paspandęs, nuėjo

per žmones, skeisdamas dailius garsus, kokus tik žmogus pajie-gia pagamint. Pasižadėjo dudu-rius tiek žmonijai ušt, pakol iš-džius jo krūtinę, pakol apkurs žmogaus toji girslė, kuri nori su-klausyt visus svieto nedorumus ir gadint savą širdį; pasižadėjo dudu-rius žmonijoje būt vienu iš sielos vadovų nuog žmogaus lop-šio iki Anapielio vartų ir vest i nezinomas slaptynes.

Geral pagalvojus, matyt, kad meno paulius, jeigu taip išs

KAZYS PUIDA.

KOL SAULĖ PATEKES . . .

Jam rodės, jog tai tokia tyla, po kurios būtinai iškils trukšminga audra. Kaip ta audra apsireikš — sunku spėlioti. Jis tik instinktiviniai jautė, jog kaž-kas jo krūtinėje dedas, tverias, be jo valios, be jo noro. Jis — tai tasai atmainų indas, kuriame kas kitas, ana antroji, nesuvoktina, nesuprasta žmogaus pusē darbuojas, kurią pirmoji, išvydinė, žmogaus pusē užpakalin nustumė ir tylėti jai paliepė.

Praamžinojo pasėlio — angelo ir velenio pasėlio vaisiai veda krūtinės oazoje nuožmą kovą, kiekvienas už savo teises, už savo ilgaamžių trūsą atsilyginimo geisdamas. Kas vienas jūdvięjų, kas akimirksmi žmogaus būtybės kovoja...

Kuris dabar laimės — to viršus bus, tas juo ištisą gyvenimą vartys ir savo tikslu uostan nuves.

Eimutis suprato tą stilstando periodą ir visomis išgalėmis stengėsi perspėti galutinajį nutarimą, bet tos kovos nė keliu nė takų nesugraibė. Gerai jis žinojo, jog per ilgai gyvena žmogus savo išvydiniu aš, kad, neišvengtinajam reikalui užėjus, īma sugebėtū vidujinį, tą užpakalin nustumtajį ir paniekintąjį aš gyveniman pašaukti ir jam budėti ir tverti paliepti.

Džiaugiuosi neapsakomai, kad tamstai geriau, kad kiek palengvėjo, — šnabždėjo tyruoju jausmu virpas Marytės balsas.

Eimutis šypsojus maloniu, švelniu nusiypojimu, slaptąsias jos širdies mintis skaitydamas.

Jai rodės, jog jauna meilė visa ištengs panaikinti: — išblaivys ūkanotą minčių skliautą, išleis gyvumą iš sopolio apmirusion širdin; jieškinį takui naują kelią, giedron vedantį, praskis. Žinojo, o gal budaria susižadinusios moteriškės širdimi nė jautė, jog meilė negali būti ūkanota, negali paniurusiomis akimis aplinkui žvalgyties, kuomet viskas ją giedron vilioja.

— Palengvėjo? — klausė pats savęs Eimutis. — Galbūt lig rytojais... Baisesnis tokai ramumas už pasiučiausią andra...

— Kodel?

— Iš audros gimės ramumas — tai vėsula viską ant savo kelio naikinanti, laužanti...

— Ar negalima toji audra perspėti?

Žaibu tvyklėlėjo ta mintis Eimučio širdin. Perspėti! perspėti! baisiosios savo pasekmėse vėsulos suirutės!

Bet kaip? kokiui būdu? ir, galū-gale, ar toji audra ištisęs neišvengtina?

Pašelusiu šokiu blaškės tos mintis jo galvoje, išeigos jieškojos, tako, kuriuo prie, bent īmanomo, ramumo, prieiti galėtų.

Ir vėl sukilo tame valandėlei nutilė kančių kirmuinai, vėl gimė ir geso galvoje išairiausi sumanymai, kol nuvargusi, išsiblaškiusi mintis neatsirėmė vienan parašoksliskiausin sumanymam:

— Važiuoti į Rodavičią!

Ir jau nebegalvojo daugiau, nebenorėjo galvoti. Nusitvėrė tos minties, kaip skėstas šiaudo, ir nieko nelaukdamas išsirengė ton kelionėn niekam nepasisakydamas kur ir ko keliaujas. Tiktai Marytė širdingiau, negu paprastai, pabučiavo, tik ilgiau, negu paprastai, jos akių mėlynėn žiūrėjos...

*

— O jeigu neprisileis? — kaip meteoras skrido per jo galva mintis, Rodavičios salėje besėdint.

— Kas tuomet daryti? — šnabždėjo viodus balsai.

Jau keletas minučių, kaip tarnas jo vizitine kortele nešinas išėjo. Keista rodės jam, jog jis taip ilgai negrižta.

Rodavičia nustebusiomis, pasipiktinuomis, ar gal paniekinančiomis akimis žiūrėjo ton kortelėn ir savo akimis netikėjo. Pastebėjo, kad tarnas atidžiai sekė pono veido bruozų bei varsų atmainą ir, pats dar nieko nutarti nesuspėjės, tiktai senu papročiu driebtelėjo:

— Prašyk.

Pačios mintis mezgė kaž-kokį painų to Eimučio atsilankymo tinklą. Viena už kitos trumpu akimirksmiu suskubo nutarti, jog to atsitikimo turima visai kitokio, jo

minčių ploto nesugraiboma prasmė ir reikšmė. Apgalėtojas pats neis apveiktojo lanstyti, ypač šiame atsitikime.

Pamatė augštą Eimučio stovyklą kabinetan bežengiančią, žvilgtėrejo jo veidan ir nusijuokė viduje savęs velnionišku apveiktoju juoku, nors dar nesugraibė to juoko prasmės.

Eimutis inėjo kabinetan, mandagiai pasiseikino ir stebėtinai atsimainiusi balstu tarė:

— Atvykstu tamston — kodel, gal patasi numanai, o gal išskaitai iš mano veido, nes pastebėjau prieš akimirksmi kartaus apveiktoju nusisypsojimą, kuris tamstos veidu pralékė.

— Kokiuo tikslu? — trumpai užklausė jis. Po valandėles pridūrė: — Prašau sėsties.

Eimutis atsisėdo prie biuro gilion minčton krasen. Rodavičia sėdėjo iš kitos biuro pusės.

Eimutis atsisėdo prie biuro gilion minčton krasen. Rodavičia sėdėjo iš kitos biuro pusės.

— Gali tamsta reikalauti iš manęs kokia nori atlyginimo, išskyurus vieno: — tėvu žemėje aš lieku ir salyga nieku būdu nepripravau kitų žmonių paliesti.

Rodavičia ilgai tylėjo. Matyt neprisenges buvo prie viso to.

— Šaudyties tamsta su manim nesiaudysi, — pridūrė Eimutis. — Iš vienos urnos mierties giliuko netrauksva, nes tam visam prieštarauja kilties skirtumai ir mano nepripažinimas tokia nuoskaudos atlyginimo būdų.

— Tai tamsta tariesi mane nuskaudės? — prabilo Rodavičia.

— Kaip tamsta matai, — atsakė Eimutis, pakeldamas išblyškusi, susopėjusi veida.

— Taigi tamstos teisė atlyginimo reištes tuos žodžius, paaškino Rodavičia.

— Taigi, tamstso teisė atlyginimo reiškauti.

— O tamsta neturi teisės iš manęs tokio-pat atlyginimo reikalauti, juo labiau kad iš mano priežasties tas incidentas iškiuso? — užklausė jis, netikėtai del savęs.

— Tuo nesirūpinau, — pasiaiškino Eimutis. — Jei pareikalaus tamsta iš manęs atlyginimo, formaliniai būsiu su tamsta atsilyginęs. Neslepju nė nuo savęs, nė nuo tamstos, jog prieš mane, ne kaip atskirą asmenį, bet kaip lietuvių visuomenės sąnari, tamsta sunkiai nusidėjai. Tačiau, ne aš tamstai teisės; tautinio lietuvių atgimimo historija nuteis bajoriją sulyg jos darbų. Tas ateityje bus, šiandien rūpinuose savimi...

— Tad ko man iš tamstos pareikalauti?

— Tamstos valia.

— Ar tamsta manai, kad tokiuose atsikimuose īmanomas atsilyginimas? — klausė iš savo pusės Rodavičia.

— Ką aš manau, man rodos, tamstai neturi rūpėti. Juk tamstos visuomenės sluochnis išdirbo tam tikrą supratimą ir būda tokiemis atsilyginimams; juk ištisais simtmeciai jis gyvavo ir šiandien net valsitybių teisių yra sankcionuojamas.

— Bet tamsta jo nepripažisti?

— Ne. Nes matau jame elementariniausios nteisybės iškūnijimą ir, juo labiau, jog tasai atsilyginimo būdas niekuomet savo tikslu neatnešiekia.

— Tad kuo gali tamsta man atsilyginti?

— Kuo? — kurčiai užklausė Eimutis. Šiurpulių bangos nusidrikė visu jo kūnu; bijojo, jog iš to nieko neišeis.

— Taigi, kuo? — klausė Rodavičia pri-

spisyręs, nes juto, jog jo viršus ir jis galis diktuoти.

— Tamstos valia, — atsiliepė Eimutis.

— Jau pabriežiau tamstai, jog formalinio atsilyginimo jieškodamas atvykstu. Moražinis — tai, man rodos, kiekvieno mudviejų asmeninis reikalas.

— Taip, tiesa. Bet suprant, matomai, tamsta tą padėjimą, kuriame mudu pasijuotova?

— Visai aiškiai.

— Man rodos ne. Aš pradėjau, tad eo ipso — mano kaltė; bet aš nukentėjau — taip-gi mano kaltė, nes jei nebūčiau pradėjės, nebūčiau nukentėjės. Tad faktiškai aš turiu atleidimo iš tamstos prašyti.

— Juridiškai, jei tamsta prisipažisti mane užgauti norėjės, ką liūdija ši žaizda — parodē pirštu kairyjį antausi, — tai taip.

(T. b.)

J. WEYSSENHOFF.

Vertė
KAZYS PUIDA

AITVARAS.

(Tasa.)

Toksai gašlus kninges globimas nenormalis, nesveikas apsireiškimas. Toji „skaitymo manija“ liga ir pavojinga liga ir su ja reikia kovoti. Prie tokio skaitymo, kuomet vaikai ištisomis dienomis ir ilgais vakarais niūksu ant kningu, rydam kningą už kninges, negali būt kalbos apie lavinimos, švietimo, visos dvasios, fantazijos ir proto jėgos išskrai- po, plėtojas netikru keliu. Vieton sveikos ir turtinės fantazijos liguista fantastika; vieton tvirtai bei aiškiu jausmų — sentimentaliskumas ir patraukimas prie sensacijų; vieton sveiko bei budraus proto kažkokais nevaikiškas vyrovimas, inprotis rezonuoti.

Kad nė šimtoji skaityto dalis neperdirbtai, tai nera mažiausios abejonių, bet šioji bėda dar ne tokia didelė. Daug blogiau, kad prie tokio skaitymo negalėjo juose išsidirbtai mokėjimas bei gabumai koncentruoto darbo, ir labai gali būti, kad tojo mokėjimo jie jau niekuomet neturės ir niekuomet nieko kaip reikiant nežinos. Skaitydami jie ingija laug visokių žinių, bet visos tos žinių nepilnos, negilius. Jie nieko gerai nežino, netur īuos nuosavos nuomonės apie nieką, o sutinka su nuomone pastarosios perskaitytos kninges autoriaus. Toksai dvasinių jėgov stovia labai dažnai ir vėlesniu laiku neatsimaino. Pesimistinis atsinešimas į visas kenksmingas ne tik visuomenei, bet ir jiems patiem, nes tiktai tas, kuris giliai įsitikrinęs yra, jog jis labai mažai žino, gali ir pajėgas plėtoties ir slinkti su laiko dvasia pirmyn.

Trumpoje mano pedagoginėje praktikoje teko jau kelis kartus susidūrti su tokiais „persiskaičiuais“ žmonėmis, kurių vasas gyvenimas iš mažų dienų įspama išsires.

Nuolatos kninges laikydamosi, jie nustoja sako realio gyvenimo apsireiškimams, nemoka to gyvenimo suvokti ir orientuoties Jame. Elementariškiausiuose gyvenimo prietikiuose jie bejegiai klysta dalykų bei žmonių apvertinime, nieko nemato konkretiškum ir gyvenime realinose santikiuose, bet žiūri viskan per sausos, abstraktės teorijos ar formulės akimis, kurias iš kaž-kokios kninges išskaitė. Nenaturaliskumas, nepaprastas apsiėjimas, teoretiškumas kyšo visuose tų žmonių šeimyniniuose, draugiškuose ir visuomeniniuose prietikiuose.

Labai dažnai pastebima pas juos širdingų prisišimų stoka, sutvertos tikrai dvasinės sympatijos ar būdu harmonijos. Dargi draugiškumo jausmai išskila pas juos ne iš dvasinių pobūdžių, o tik „vie- nodų nuomonių bei palinkimų“ pagaminti.

Nuolatos augstomis materijomis besirūpindami, jie niekina viską mažą, elementariniai-paprastą, išaugsto žiūri viskan, kas neturi didžios idėjinės ar principinės vertės, ir apie ką negalima išdidžiai pasiginti didžių laiko mokymų ar teorijų atsirėmus. Ir todel visi elementariniai, pamatiniai jausmai bei instinktai, ant kurių vien tegali tiltrasai augstas idealiskumas laikyties, lieka pas juos neišplėtoti.

Ne vienos ir ne visos kninges išplėtojo instinktus ir improcius, daugiausia čia veikia turtinga gyvenimo praktika. Todel nereikia skatinti prie daugoko skaitymo, nes daug geriau, kuomet vaikinas turiningai, intensiviai gyvena — gerai, tikrais dvasios veisniais, o ne teorijos patraukimais vadovaujanas. Apie tokį vaikiną galima išanksto pasakyti, kad jis ilgainiui bus tenai, kur šviesa, žmoniškumas, pažanga ir stovės tvirtai, nes turės tvirtą pamata, nes jis vidujinai išlavintas žmogus, jautrus, atviras, tikrai kultūrinis. Ir tokis jis ilgai bus, ir ilgai, ligi žilos galvos, bus jis dvasia jaunas, nes jis ilgai vaiku buvo išbuves, kuomet jaunus teoretikas-kniginis, „jaunas senis“, greitai nuleis rankas ir pails. Ir kur jis ilgai iuriu pristos, to negalima pasakyti, nes vieni teoretiniai „išsitikrinimai“ niekā prie nieko neriša ir nieko neapdraudžia.

Skaitydamas mūsų jaunimo laikraščius, visuomet jaučiu, kaip pro karštų jų ginčų eilės dvelkia vėsa, nes perdaug tėm kritikų, moralistų, politikų, visuomenės veikėjų, net teologinių skanskonių. Nėra tėnai prastumo ir jaunybės, nėra nieko tvirtai-sveiko, gamtinio, paprasto. Jų kalbose daugiau doktrinero nerviškumo bei atkaklumo, negu galinio, bei gyvo jausmo, veržiančios aikštėn; daugiau „jaunu seniū“ proto, negu patraukiančios, išskilmėjantys jaunybės išpūpe bei jėgų sugundytos minties.

Naminiam jaunimo skaitymui susitarkyti tegali pas mus padėti šeimyna ir liaudies mokytojai. Turime užtektinai inteligenčinių šeimynų, bet neturime vaikų literatūros, neturime išsidirbė supratimo, jog tėvų visuodidžiausiu rūpesniu privalo būti išaukliant savo vaikai naudingais visuomenės sanariais ir augštesnių žmonijos idealų dvasioje.

Tiktais išaukliant savo vaikai naudingais visuomenės sanariais ir augštesnių žmonijos idealų dvasioje.

JAUNEJI SKRAUJA!... RYTOJUN BEŽIURINT

(T. b.)

(T. b.)

RAUDA.

Lekia dienos greičiau aro,
greičiau aro,
vai, negrižta jis iš karo,
vai, iš karo;

o be jo taip liūdina, skandu,
liūdina, skaudu...
Visi, visi girdžia aidus
mano raudu.

Visi linksmi, visi smagūs,
visiems gera...
O tie žmonės! Jie už meilę
mane bara;

jie malonės nepermano,
nesupranta;
jie nežino, kad ji didi,
puiki, šventa;

jie nežino, kad ji karšta,
kad ji saldi,
nors ir širdi man sudraskę
ir suskaldę...

Nieko, nieko jie nežino,
nesupranta!...
O man gailios ašarėlės
žemėn krenta...

Aš jo laukiu dieną, naktį,
jo, bernalio;
lauku grėjioje, ant kiemo
ir an kelio, —

o negrižta jis iš karo,
vai, iš karo,
nors ir lekia ilgos dienos
greičiau aro...

Zigmas Gaidamavičius.

Musų Kalendoriai.

(Užbaiga.)

Kalbant apie kalendorių tilpusią beletristika, negalima be pastabos apsieiti. Manding, kalendoriaus sutaisytajai į vietą nors ir nusisekusiu vertimeliui — svetimybę, lengvai galėjo parūpinti originales lietuvių parašytas apysakėles arba neprastesnius už A. Čechovo „romansus“. Užkimšdami kalendoriaus puslapius vertimeliui, mės, mano nuomone, prasižengiam prieš savuosius rašytojus ir raštą. Antraip vertus, kiekvienam lietuviui yra smagiau skaiti originales lietuvių rašytas apysakėles. Iki šioliai mės perdaug puosėmės svetimui rūbu. Mūsų raštą taipgi daugiausiai susidea iš vertimelių. O tai visai nepageidaujamas apsireiškimas. Mums reikėt daugiau rūpinties lietuviškumu ir vengti vertimelių, o ju vieta, kiekgalint, užpildyti originaliai raštai. Pas mus, kiek žinoma, ačiu Dievui, netruksta gerų beletristų ir poetų, tai spausdinti neikiel ne geresnius vertimelius, manding, per didis apsileidimas ir kartu mūsų rašytojų pažeminimas.

Paprastai lietuvių-kaimiečiai neperdaugiausia rūpinasi vaikų auklėjimu — augina juos, taip sakant, „ant Dievo valios“. Da mažus žiemą leidžia mokyklon, o vasarą tankiausiai siunčia kiauliu bei karvių ganytų. Ir taip dauguma kūdikių auga, varsta beveik visas savo jaunias dienas. Namie jie kartais irgi nekaip paguodojami. Baudžia juos už ką reikia, ar nereikia. Baudimo būdai irgi verti aštraus papeikimo, nes tūvai, nežinodami, kaip bausti kūdikius, tik daugiau juos ištirkina. Tiems šeimininkams, kurie nori sveikai ir dorus išaukleti vaikus, patartina atidžiai perskaityti ilgoką kun. P. Jakubėno straipsniu: „Apie tėvų perdidži aštrumą ir perdidži minkštumą, auklėjant vaikus“, kuris tilpo Biržų Kalendorių. Straipsnio autorius visiems suprantama kalba papasakoja, kaip turi būti vakių pavyzdingai auklėjami ir kokias jiems galima uždėti bausmes. Aplamai kalbant, kun. Jakubėno yra labai naudingas šeimininkams straipsnis ir geista, kad šeimininkai kuodaugiausiai jį skaityt. Šis kun. Jakubėno straipsnelis, tai, taip sakant, naujiena mūsų raštijoje.

Šiame kalendorių neužmiršta ir Lietuvos sodnai. Yra išpausdintas ilgokas straipsnelis apie sodnų, kuriame išdėstyta svarbesni dalykai apie vaismėdžius ir kaip juos apsaugoti nuo vabzdžių.

Pas lietuvius žirgelis labai yra mylimas gyvulys. Jei seksime Lietuvos historiją ir liaudies dainas, tēn atrasime, kad žirgelis, tai historiškas Lietuvos gyvulys. Lietuvos nei prie vieno gyvulio neturėjo tokio prisirišimo, kaip prie žirgelio-judėjelio. Tai, anot mūsų historijos, tikrasis senat-

vės lietuvių karės draugas. Žinoma, lietuvis, turėdamas tokį didį prie žirgelio prisirišimą, nebeapsi- ējo neišradęs savo „vaistą“, kuriais žirgelis „gydo“. Pastarajam susirgus, pradeda kaimietis jį „gydyti“ ir „gydo“, kol visai „nenugydo“. Šiame kalendorių gryvulių gydytojas K. Jašinskas keliais žodžiais apie arklius aiškiai išdėsto, kladinėti kaimiečių arklių gydymą ir kaip jie tokiu savo „gydymu“ kankina niekuo nekaltus gryvulus.

Kalendorių tilpo vienas užvis geriausias straipsnis, tai d-ro M. Kuprevičiaus keli žodžiai apie alaus ir degtinės vartojimą. Abelnaž monės tiki, kad degtinė šildo ir stiprina žmogų, bet d-ras Kuprevičius aiškiai priparodo, jog degtinė visai nešildo ir nestiprina žmogaus, bet, priešingai, ataldo ir nuvargina. Alkoholis, kalbant d-ro M. Kuprevičiaus žodžiais, atsipina žmogaus dirksnius ir užmigo jų jautrumą. Negeriantis visuomet, kaip protiškai, taip ir kūniškai yra stipresnis ir jautresnis. Alkoholis ypatą nužemina ir kartais priveda prie žemų ir pasibaisčių darbų. Taigi, kitais žodžiais kalbant, išėmus blėdį, baltakė nieko daugiau žmogui ir nesuteikia. Jei žmogus nori būti sveikas, stiprus ir kraujinges, tai tyras oras, atsakantis maistas ir švarus užsilaikymas, yra atsakančiausiai tam vaistai. Svaiginantių gėrimai visuomet ataldo kūną, naikina sveikatą, užnuodina dirksnius ir pagreitina mirtį. Mės turime visai atsisakyti nuo svaiginančių gėrimų, nes jie, kaip matome, nieko žmonijai nesuteikia, tik liga, pajuoka ir skurdą.

Kalendorių neužmiršta ir lietuvių-gaspadi- nės; ten joms yra geras pluočias patarimų. Tik gaila, kad tuose patarimuose beveik daugiausiai aiškinama, kaip daryti vaisinių vyną. Argi nevertėtu ko prakilnesnius mūsų gaspadines pamokyti?

Informacijinė žinios kalendorių sudėta beveik til iš Biržų. Iš šio kalendoriaus nesužinosi ne kiek Lietuvoje svarbesnių ūkio drangijų, nei apšvietos draugijų ir kitų žymesnių įstaigų, kurios turėtų rasti kalendorių atsakančią vietą. Beje, paminėti Lietuvoje išeinantieji laikraščiai.

Kalendorius neapsišojo be keleto spaudos kladų, bet, abelnaž, išleidinys švarus ir vertas perskai- tymo. Kaina irgi neperaugsta.

Zigmas Vitkauskas.

D-RAS J. BASANAVIČIUS

KAIP MAN NEBUVO LEMTA
DŪMOS ATSTOVU TAPTI

Kelioms dienoms nuo delegatų apsilankymo prieš jū Vilkaviškio apygardos sužinojau apie A. Bulotos ir jojo pakalikų paleistajų obalsų agitaciją prieš mano kandidatūrą, kas mano nervus suerzino. A. Bulota, d-ras Kudirkas, Grinius ir kiti „pirmeivai“, mat, buvę susitarę mano kandidatūrą boikotuoti ir rinkimuose Suvalkose pasiryžę balsus veikiai atiduot kungui. Pats p. Bulota, kaipo Lietuvos demokratas, susitelkęs del rinkimų Dūmon su Vilkaviškio sionistais: Charkeliais, Frank'iu, Rogeniu, Turberg'iu, rabinu Šereševskiu ir kt. žydų ultra-nacionalistais; jiems apskelbęs, būk aš esas dižiausias Lietuvos nacionalistas-šovinistas ir antisemitas, — regimai su tikslu, kad ir visus žydus-rinkikus Suvalkuose nuo mano kandidatūros nubaidžius...

Žinodamas, tokiu būdu, kad mano kandidatūra Suvalkuose žydų ir lenkų balsais negali būt palaikoma, iš kitos puses į rinkimų agitaciją ištolo — iš Vilniaus — žiūrint ir nežinant būsimojo josios rezultato — ar daugiau bus „Šaltinio“ šalininkų išrinkta ir kiek bulotinių, aš rugsejo 20 (spaliu 3) dieną priverstas buvau, taktikos žvilgsniu, „Šaltinio“ redakcijai parašyti, kad ji apie mano kandidatūrą nė žodžio nerašyti, o rengti ir kitas, Jums tinkamas kandidatūras. Man rodos, apie mane jau ir taip perdaug buvo kalbėta — už eoks. Taigi daugiau nė žodelio“.

Kad šitoks mano nujautimas lengvai galėjo ivykti, ne sunku yra suprasti, žinant, kad bulotiniams nedaugiau kaip dar 4 balsus reikėjo gaut, kad „Šaltinio“ šalininkus apgalējus ką jie — nota bene — sekaničiuose rinkimuose rodos ir laimės.

Rugsėjo 15 (spaliu 8) dieną važiavau Vilkaviškin, kur už poros dienų turėjo būti paviešintas „Šaltinio“ šalininkus apgalējus ką jie — nota bene — sekaničiuose rinkimuose rodos ir laimės.

*) Žodžiai kabėse laiške išnetyčių praleisti.

nustatyti J. Kriauciuo ir Bakšio tinkamas jam kandidatūras.

Iš stoties miestan drauge su kun. Vailokaičiu važiuojant, visą laiką kalbėta apie rinkimus ir jų pasekmes. Sužinojau, rinkimai „gerai“ einā, kad visur praeisi „Šaltinio“ peršamieji „geri katalikai“, kurių būsių 22 rinkiku. Todel jau tuomet manys ir pranašauta, kad rinkimai Suvalkuose būsiai laimėti. Nusinekėjus apie mano augščiai ciutotaji laiškai, rašytai nežinančių dalykų stovio valsčiuose, ir Vailokaičiu užklausus, ar aš manas nuo kandidatūros atsisakyti, pasakiau, jog aš pastatybos kandidatūros nemana išsižadēti jeigu taip dalykai stovia, kaip jis išpasakojo; atsisakyti tada, jei bulotinių būt viršus, jei jie susitelkė su lenkais ir žydais galėtų lietuvių bloką įveikti, kaip aš jau apie tai buvau jau rašęs ir jeigu mano kandidatūra būtų priežastimi lietuvių vienybės ardyti.

Su tuo ir persiskyrėva.

Savaitei praėjus, kun. Vailokaitis savo organo 41 numerijoje spaliu 2 (15) d. apskelbė, kad „Suvalkų gubernijos mažažemių rinkimai pilnai pasike“; kitai savaitei praėjus rinkimams pavietuose pasibaigus „Šaltinio“ N42 spaliu 9 (22) d. straipsnyje „Pergalėjome“! pranešta, kad „lietuvių katalikų ingaliotinių suvažiūnos 23 žmonės“.

Už dešimties dienų, būtent spaliu 20 (lapkričio 2) d., buvo paskirti rinkimai atstovo Suvalkuose, kurių kaip kiti, taip ir aš, laukėme.

Tuo tarpu gavau Vilniuje jau iš kun. J. Naraiusko spaliu 6 (19) dieną Seinuose rašytą laišką:

„Kad geriau pavyktų tarybos prieš išrinkimą Suvalkijos atstovo į Dūmą, lietuvių katalikų atstovai žada sustoti visi viename viešbutyje. Sako, būk Bulota atvažiuosis su filippikomis prieš savo nepritilius. Mums-gi išrodo, kad su tuo žmogu jau užtektinai pasiginčyta laikraščio ir kad nieko naujo pasakyti negalima. Reikėtų išvengti bereikalino nervų gadinimo.“

„Kokioje vietoje mės sustosime Jums bus išanksto pranešta, ir jeigu Jums patiks, tai malonėtume būti po vienų stogu“.

Iš ši laiškų atsiliaudamas, sutikau apsigyventi su kitais rinkikais „po vienų stogu“, bet priduriau iš jūsų spaliu 17 (30) d., kada man reikėjo delei asmeniškų reikalų Suvalkuose iškeliauti, negausiu žinios apie viešbutį, kuriame kiti sustosiai, aš apsistosiu, tien nyvkyęs, Europos arbo Rymo hotelyje.

Spaliu 12 (25) d. apsilankė pas mane Mokslo Draugijoje netikėtai p. Bulota, kursai pastaraisiais neteis, Vilniu atvažiuodamas, tarytum, vengdavo man pasiodyti. Apsilankymo tikslas buvo, kad palieus 1, pakvietimą, per laikraščius į rinkikus, idant viena diena ankščiau prieš rinkimus Suvalkuose suvažiūot ir 2) kad iš manęs sužinotų, ar galima būsių ir kokinio būdu miestelėnų išrinktiesiems lietuviams rinkikams priešrenkamame susirinkime su kitais lietuvių susitikti ir pasikalbėti delei bendro dalyvavimo rinkime atstovo-lietuviu. Bendrą pakvietimą į „Vilti“, „Liet. Žinias“ ir „L. Ūkininką“ suredagavova; iš savo pusės aš pasižadėjau, kiek galima, paturēti bendro visų lietuvių susirinkimo reikalavimą. Prie šios progos p. Bulota man paaikino, kad jis esas prieš mano kandidatūrą ir kad rinkimuose balsuosiųs už kungą, bet už mane savo balso neduosiųs.

Spaliu 17 (30) dieną vakare buvau jau Suvalkuose, kad pasinaudojus rinkimų dienomis gubernijos archivu, ir apsistojau Europos hotelyje. Tą-pat dieną rašytasis Seinuose kn. Naraiusko laiškas, kur Vilniu sugrįžęs radau, manęs laukiant, suteikė štai kokias žinias:

„Rinkimai subatoje 20. X. 1912 (sen. st.). Sušrinkti tarėmės iš vakaro. Jogei tai šventa diena (Visu Šventę), tai kai-kurie rinkikai bus tiktais vakare. Priešrenkamasis posėdis bus taipgi vakare. Rytą važiuoja vienas kungas į Suvalkus užsakyti viešbuti. Jisai telegrama praneš Tamstai, arba rūšių, nepranešus, mės pasitiksim rinkikus automobiliuose, arba stotyje, tai tuomet Tamsta sužinosite apie vietą. Spėjame, kad gausime Rymiską arba Europišką hotelį“.

KAZYS PUIDA.

Laisvos Mintis.

(Kritikos bruožai.)

(Tāsa.)

Tokiai tai „moralės vertenybės“ žmonėmis paliko mūsų bėžnyčią savo autoritetą tamsioje liaudies — eo ipso daug visko ūsevičinio ir jos didžiuojuose šluose yra.

Linksomojo kungelio, kun. Kantičkos kaimyno, iškėlimas nežinia kur — tai jau inkūnimas tų „moralės vertenybių“ kaip dekanas taip ir Kantičkos — tai jų moralis inagis kovoje su savo priešininku — puikus dvasiškas pavyzdys ganomosioms avelėms.

(T. b.)

Dalboje, viršišio svainyje, puikiausia atvaizinta tasai moraliniai-kultūrinis tokį dvaisikų intendis. Tai vidurinis lietuviu, tamsaus kaimiečio, typos, kuriamo visa bobinės kultūra susirado derlingą dirvą ir puikiai prigijo. Jo mintis temoka viską inimti savin, neperleisdama per kriticizmo koštuvą, nes visa tai paeina iš kungingo, o „... kaip gi tas gali būti, kad kungų nebūt“ (331). O kai dangu kungai yra, tai jau aišku, jog „... ar gi mes prasti žmonės galime viską žinoti“ (332). Jis, ramiausias žmogus, turėjo netekti kantrybės, kuo met Abramą jo akyvaizdoje kungas iškoneveikė ir stuktelėjo minėtai Abramą, padarė gėdą svainini. O ši pastarai jis nepaprastai gerbė visiems priė ligi skandalu — nes kungų išauklėtas, kungų pavergtas — kungų bernu dvasioje ir buvo.

Tame incidente rėmėsi jis ne vienais psychologiniais motyvais. Jam kitados kungingo giminės aiskiai buvo pasakyta, jog vagis galima drąsiai mušti nesibinant jokios atsakomybės, o juk, jo numamu, tas, kuris „kuningus išnevožia“ (348) piktesnis net ir už vagi. Ir todel jis, nepaisydamas viso svainio mokytumo, drąsiai jam atsako:

... už tokius nieko nebus. Nei karalius, nei ponas Dievas, nei kungelis nieko už tokius nesakys! (346)

Pamoka kungingo giminės įsakmi buvo: „... išdurti akis ir tegul eina sau!“ (347) — Gražus, krikščioniškas pavyzdis! O pagimdė jį dievobaimingo kungoMINETĀJI Abramą, padarė gėdą svainini.

Viršaitis, nesulyginamai kultūringesnis žmogus ir tas nekitokios nuomonės apie tai buvo:

... Viršaitis negalėjo nesutikti su švogerio išvedžiojimais. Jis pats buvo ne syki panašios kungų nuomonės dėl vagi girdėjęs, neabejojo, jog tie, kurie drėja šmeižti kungus, piktesni už visus vagis ir žmogžudžius...“ (348)

Matyt be regėti kungų gyvenimo bei jų demoralizacijos pavyzd

ros", su kitais. Turėjo parašęs lietuvišką gramatiką; sakęsi, kad būtų buvę apie 400 puslapių kniniga. Tas brangus raštas ar tapo sunaikintas, ar kur dingo, nėra žinios. Sakęsi turėjęs surašęs daugeli pavyzdžių iš kalbos indijonų, patagonų, peruanų. Jisai tyrinėjė, ar nebuvu tie indijonai giminystėje su lietuviais kada gilioje senovėje; jisai mums privėdžiodavo, kad tai esanti vis viena kilmė: ar tai arankonai, ar tai tevuelčiai, — tai vis esą mūsų broliai, nežinomu prabocių gadyne.

Baisiai didelis tai jo buvo argumentas! Žmogus, niekados negirdėjės tokį išvedimą, pamislys, kad tai pamėlio darbas. Bet mus ne sykį nustebino jo dviasios prakilnumas ir meilė tėvynės Lietuvos, nes mės mažai žinojome apie lietuvius. Pasidėkavojant A. J. Višitalini, mės pamylėjome lietuviškus laikraščius ir kninges. Gaila, kad ne visi lietuviai, gyvenantii Buenos Aires'e, pažino ta viengentį, kuris vertas didžiausio paminklo.

Garbus lietuviai, Amerikoje, kur daugiau yra inteligentų padarykite jam paminklą ant jo kapo. Be abejonių, ir Argentinos lietuviai prisišė prie tokio darbo. Argi mės, netekę tokio prakilnaus tėvynainio, pasigailėtumėm paaukoti keletą centų mūsų visuomenės garbei? Mės turime gerą tėvynainių, užtikimą Juozapą Paugą, gyvenantį Buenos Aires'e. Gal neatsisakyti jisai pridėti kiek triūs prie pastatymo paminklo arba kryžiaus su lietuvišku ir ispanišku parašais. Tegul mato pasaulis, jogei lietuviai neužmiršta savo žmonių, už jų tėvynės meilę savo gyvenimą padėjusių.

R. Eidemanis.
JONUKAS.

Nebuvo nieko naujo.

Jonukas nuspauđė ant lango didelę mūsę, apžiūrėjo sienas, išvaikė būrii bambadierių, kurie buvo nugulę ant kaklio ir vėl atsistojo pas langą.

Jonukas nekentė musių ir bambadierių.

Musės priėdusios taip monotonai skraižių zirzē ir baisiai skaudžiai kando. Bambadieriai nors nekando, bet tingiai vaikščiojo ir šildėsi judindami savo didžiuosius ūsus. Jonukas jiems pavydėjo už jų laimę ir neapkentę jų.

Ant kiemo pešesi du gaiduku.

Jonukas pasijuokė.

Kokie jie juokingi! — Pešasi, patis nežinodami, už ką?

Mažutis žvirblukas prilekė prie lango ir nusigandęs nuskrido šalin. Stiklus sudrebėjo ir suskambėjo. Gaidukai, paliovę valandėlei pešesi, apsidairė ir vėl nulenkė savo kvailas galvukes.

Ir Jonukui rodėsi, jog vakaro tyloje pasisėpusios audros liepsnos. Štai, štai nuo kalno pakils milžinas, prarys saulę — jis vos tik regimai nusileis per juodojo milžino kūnā gi patsai milžinas įtė bažnyčiai atsirėmęs skels ugines kibirkštis, kurios lakių aplink auksinių kryžių.

Jonukas bijojo audros. Buvo taip neramu ir baisu, kuomet balsti šešeliai skraidė po grīčiai ir visa žemę drebėjo.

Ir ši vakara tokia priešaudri nėtyla jaučiamā visame ore: išsiskėtes, baisus jisai gulėjo medžių lapuose, debesye...

Kaž-kur už namų suskambėjo šūvis, ir tyla pritvino garsais, skambiaus garsais.

Jonukas trukterėjo... Tenai tėvas šovė Gruzdō kiaulę.

Pamatė tur būti papasakojo, jog Gruzdō kiaulė ši vakarą knisantių bulves, ir tėvas, ką tik parėjės iš karčiamos (jisai kas subata teina eidavo), pasiėmės šautuvą išėjo.

Tėvas su Gruzdū buvo giminės ir kaimynai, bet labai nesutiko, gyveno nesantaikoje. Tėvui kada-tai priklausė Gruzdai. Didele ūkė paskui liko nuomon atduota. Nuomininku atėjės Gruzdū tėvas. Jisai buvo jaunas ir stiprus. Visa apielinkė staciog stebėjosi, matydama jį taip uoliai dirbant ir besistengiant. Bet Jonuko tėvas tiktais gėres ir gėres... Ir taip Gruzdai pardouta, išlicituota. Gana daug išiūlyta, tačiaus Gruzdus nurijkęs Paslenio nuomininkas. Iš tų piningu, kurie gauta pardavus ūkė, dalių rykščiu! Pasaulis engė man kai-lai, dabar aš tau engsiu.

Susispiešė širdin piktumas jieškojo kelio, jieškojo išeigos...

Smirdas tėvo kyapas tvino tie-siog Jonukui i veidą, lipo prie jo kaktos.

Pamatė atnešė rykščiu. — Gulkis! — piktai sušuko tėvas. — Jonukas atsiklaupė ir pradėjo maldauti, kad jo nemuš. Bet tėvas neklausė ir leido smūgius vieną po kito, kurie puole Jonukui ant pečių ir nugaros.

— Motute,—suriko Jonukas.

Bet pamotė tylejo. Jonukui atėjo i galvą ypatinga mintis, jis greitai pakilo ir bėgo prie durų.

Tarpduryje dar sustojo ir pro ašaras prabilo: „Aš išeinu! Išeinu tol! — Ir užtrenkė duris.

— Eik, bet ir vėl sugriš!

Minkšta sutema gulėjo nusileidusi ant kiemo ir žolėje buvo atsigulusi rasa.

Jonukas atsirėmė i gluosni ir šluostė asaras. Nugara kaito, lyg ant jos ugnis būtų sukurtu...

Kas jam daryti? Kur eiti? Eis tėn per mišką, pro bažnyčią... Ir tėvas jieškos jo ir verks, bet jis nebeigris... Iš kanapių, uodega vizgindamas, išlindo Margis.

Jonukas pasilenkė ir apkabino rankomis jo kaklą.

— Sudiev, aš išeinu... aš čia jau nebebūsiu. Rytoj tu pats vienas galési ganyti. Sudiev. — Ir ašaros ritosi jo veidais ir puolė Mar-gini ant nugaros.

Bet Margis nesupratė Jonuko ir ramiai vizgino uodega.

Jonukas pakilo ir pradėjo eiti pievute. Vėsi rasa glaudėsi prie jo basų kojų. Bet Jonukui tatai patiko. Jisai ējo ir žiūrėjo i savo kojas, kurios kaskart darësi baltesnės.

Jonukas išnetyčių sustojo pas Gruzdū sodą. Gruzdū gričios languose spindėjo šviesi žiburių šviesa. Jonukas čia tankiai stovėjo. Ir Gruzduse buvo vienas vaikištis. Kartą jisai pakvietė Jonuką žaisti, bet Jonukas susigėdo ir pabėgo. Jis buvo toks dailus, švarus... Ir tai — ką-gi pasakyti patsai Gruzdas? Jis esas baisus, nepaisas apie kito galvą — taip tėvas pasakojo.

Jonukas sudrebėjo. Ir jei dabar nakti Gruzdas jis pamatytu pas savo sodą, tai...

— Pas ką silkes pirkai?

— Pas Zifa.

— Taip, taip — pas tą prakeikta žyda. Todel jos ir yra, kai medės. Bet ar aš liepiau pirkti pas Zifą?

— Tačiaus tėn pigesnės.

— Pigesnės? Ko tu rūpinies apie pinigus? Pridėk kapeiką ir pirk pas ką-nors kitą... Šitų visi negalima valgyti.

— Jisai atstumė nuo savęs bliūdą.

— Jonuk, nuauk batus!

Jonukas kiečiau prispaude

prie kaklio ir nejudėjo nei iš vietus. Baisus pajautimas spaudejo širdi ir sukurė joje nors nežymu atkaklumą. Jis žinojo, jog jis tėvas muš, jei tik jis pasigaus... muš jis sunkia girtuokli ranka, be jokios priežasties, ir neteisingai.

Tėvas pasijudino.

— Ar girdi, ką aš tau sakau?... Ar girdi? — Jo žodiavo buvo girdimas piktas ir neteisingas nuosprendis.

Ir Jonukas nedraisiai galvą nuenkė, priėjo prie tėvo.

— Eik arčiau! — Tėvas sučiuojo Jonuką ir savo didelėmis, stipriomis rankomis jį suspaudė.

Jonukui pritvino akis ašaromis.

— Leisk!... ką aš tau padariau?

— Tylik! — Tėvas atsikvėpė.— Tu neklaušai manęs, murmi, o ka paliepiu, tai nepadarai... Katrė, rykščiu! Pasaulis engė man kai-lai, dabar aš tau engsiu.

Susispiešė širdin piktumas jieškojo kelio, jieškojo išeigos...

Smirdas tėvo kyapas tvino tie-siog Jonukui i veidą, lipo prie jo kaktos.

Pamatė atnešė rykščiu.

— Gulkis! — piktai sušuko tėvas. — Jonukas atsiklaupė ir pradėjo maldauti, kad jo nemuš. Bet tėvas neklausė ir leido smūgius vieną po kito, kurie puole Jonukui ant pečių ir nugaros.

— Motute,—suriko Jonukas.

Bet pamotė tylejo.

Jonukui atėjo i galvą ypatinga mintis, jis greitai pakilo ir bėgo prie durų.

Tarpduryje dar sustojo ir pro ašaras prabilo: „Aš išeinu! Išeinu tol! — Ir užtrenkė duris.

— Eik, bet ir vėl sugriš!

Minkšta sutema gulėjo nusileidusi ant kiemo ir žolėje buvo atsigulusi rasa.

Jonukas atsirėmė i gluosni ir šluostė asaras. Nugara kaito, lyg ant jos ugnis būtų sukurtu...

Kas jam daryti? Kur eiti? Eis tėn per mišką, pro bažnyčią... Ir tėvas jieškos jo ir verks, bet jis nebeigris... Iš kanapių, uodega vizgindamas, išlindo Margis.

Jonukas pasilenkė ir apkabino rankomis jo kaklą.

— Sudiev, aš išeinu... aš čia jau nebebūsiu. Rytoj tu pats vienas galési ganyti. Sudiev. — Ir ašaros ritosi jo veidais ir puolė Mar-gini ant nugaros.

Bet Margis nesupratė Jonuko ir ramiai vizgino uodega.

Jonukas pakilo ir pradėjo eiti pievute. Vėsi rasa glaudėsi prie jo basų kojų. Bet Jonukui tatai patiko. Jisai ējo ir žiūrėjo i savo kojas, kurios kaskart darësi baltesnės.

Jonukas išnetyčių sustojo pas Gruzdū sodą. Gruzdū gričios languose spindėjo šviesi žiburių šviesa. Jonukas čia tankiai stovėjo. Ir Gruzduse buvo vienas vaikištis. Kartą jisai pakvietė Jonuką žaisti, bet Jonukas susigėdo ir pabėgo. Jis buvo toks dailus, švarus... Ir tai — ką-gi pasakyti patsai Gruzdas? Jis esas baisus, nepaisas apie kito galvą — taip tėvas pasakojo.

Jonukas sudrebėjo. Ir jei dabar nakti Gruzdas jis pamatytu pas savo sodą, tai...

— Pas ką silkes pirkai?

— Pas Zifa.

— Taip, taip — pas tą prakeikta žyda. Todel jos ir yra, kai medės. Bet ar aš liepiau pirkti pas Zifą?

— Tačiaus tėn pigesnės.

— Pigesnės? Ko tu rūpinies apie pinigus? Pridėk kapeiką ir pirk pas ką-nors kitą... Šitų visi negalima valgyti.

— Jisai atstumė nuo savęs bliūdą.

— Jonuk, nuauk batus!

Jonukas kiečiau prispaude

Du skirti sauprotavimai nenorėjo susijungti jo smegenyse: apsilaukus, kraujagodis Gruzdus ir linksmieji, šviesieji langai. Tatai nesuderėjo.

Pievutė suko i kelia.

Int kokia pusė eiti? Pietų pusė Jonukui buvo visai svetima. Kiton pusėn jisai žinojo net ligatiškies miestelio. Tėn visi vaikiščiai gaudavo blizgančius guzikus ir apsuvinėtas kepures. Tylomis vienais sau džiaugėsi ir net prasjuokė. Jis bus toksai kaip apiekininko sūnus! Ir tad — puikus ir gerbiamas eis pas tėvą, tarsam vieną kartą žodį ir — dovanos...

(Užbaiga bus.)

KINETOPHONAS.

Štai ir vėl naujas Edisono išradimas. Nelabai dar seni laikai, kada atsirado judomieji paveikslai. Mės jau prie jų pripratomė rodos, kad jie nuo amžių buvo. Dabar su tuomi nauju išradimu bus rodomi paveikslai, kurie netik jūda ir veikia, bet ir kalba.

Bandymai jau pasibaigė, ir naujas aparatas veikia jau didžiuose miestuose — New Yorke, Chicagoje su pastebėtinu pasisekimu. Anot laikraščių pranešimų New Yorke, rodant Shakespearo veikalą „Julius Ceasar“, paveikslai taip gerauti sutikę su kalba, jog viskas išsirode gyvai ir naturališkai.

Balsas skambėjo garsiai, lūpų judėjimas mažėjo, kada balsas buvo mažesnis. Ant žiūrėtojų darė tokį puikų išpūdį, jog rodės miestuose — New Yorke, Chicagoje su pastebėsimi, jog mės visi lietuvių tėvai be skirtumo socialinių bei tūkinių pažvalgų esame vienos dielės šeimynos vaikai; per tai įvyko mūsų tarpe tvirtesnė tautinė vienybė ir didesnė pagarba vienais kito.

Juk vargai rasime kitą tautą, kuri taip mažai žinot apie save.

Negana to — tyrinėdamis historiją savos tautos, pažiūrime mūsų pačių paklaidas, kurių delei mūsų tauta nupulė, neteko politiškos laisvės ir kuone liko visai nuo žemės paviršiaus nutrinta; tuom patysiu pažiūrime ir gerėsias mūsų bočių puses, jų būdo ypatybės, kurių delei savame laike jie buvo augštai iškilę ir visų gerbiai; galop — žinosime, kokios mūsų būdo ypatybės tur būti labiau gerbiamos, labiau auklėjamos, o kokios mūsų silpnypbės privalo būti nakanomas.

Šiokiui to aparato Edisonas pažentė virš keturių metų darbą; bet tai ir verta. Jeigu judomieji paveikslai prisišėdė daug prie apšvietimo, tai galės pakelti jį; ypatingai jie svarbu dailoje.

Beturčiai galės gerėties geriausiom

minimų p-lē Q. Karaliūtė, finansų sekretorių p. Kripaitis; protokoli sekr. ir išdininkas pasiliuko tū patis.

Pastaruoju laiku gauta keletas pasiskundimų ant 3-čios kuopos valdybos, būk ji nepildanti savo pareigą. Skundžiasi išvažiavusieji į kūnus miestus sūnariai, jog jie nežinodami valdybos adresu turės atsakyt bent kokiam reikale savo draugams ir prašyti jų, kad jie perflutot šios kuopos valdžiai. Tie skundai dažnai visai be pamato ir neteisingi. Kad išvengti tū skundų, patariame TMD. 3-čios kp. nariams atkreipti domą į žemai padėtā adresą.

TMD. 3-čios kp. sekretorius,
A. Lapinskas,
120 Grand st., Brooklyn, N. Y.

Laiškai I Redakcijā

G. R.

Meldžiu indetį ši laiškelį.
Jau du mēnesius praslinko, kaip Lawrence, Mass. subankrutijo Lietuviai vartotojų draugija, vadinamoji čia ant vienos „Lietuviai Kooperaciją“. Bet iki šiam laikui „V. L.“ nieko apie tai nebuvo pranešta. Kodel — dievai žino. Ar kooperacijas skaito (kas skaito? red.) mažais bei nesvarbiais dalykais ar kas kitas yra. Kiek žinau, tai Lawrence'o lietuvių kooperacijos krautuvė turėjo tūkstantį ir daugiaus kostumierų į dieną (žinoma, ne tūkstantį kas kiekvieną dieną, bet 7—8 šimtus, tai kas dieną tuurėjo) ir dirbo joje pastaruoju, prie bankrutinė, laiku nekokie tamšūnai, bet tautiečiai ir socialistai, kurie ir paskaitas žmonėms skaitė, būtent J. M. Balčius (užveizėtojas), Pov. Čiurlionis (kninigėdys), Petras Simkonis (kasininkas) ir kiti.

Pamenu minėtojo kooperaciją „V. L.“ net ir Lietuvoje, Vilniaus „Viltijo“ chikagio (Pr. Butkaus) buvo keliamas padangėsna su įvairiais darbais ir kultūros reikalais, o dabar subankrutino ir viskas pateko advokatams, teismams. Man, ir kitiems interesuojantiems draugijiniais reikalaus svarbu žinoti, kodel ir kaip tas viskas atsitiko. Buvusios valdybos prašytume pranešti.

J. D. S.

Nuo Redakcijos. — Apie žuvusią kooperaciją pranešama korespondencijoje, šiam numeruje.

New Yorko žinios.

¶ Dr. Friedmann New Yorke. Vasario 25. ant laivo „Kronprincessin Cecilia“ pribuvu į New Yorką Berline plėciai žinomas daktaras Fr. Friedmann, kuris kiek laiko atgal buvo pagarsinęs apie suradimą vaistų priešais tuberkulozą (džiovos). Pagarsinus jam šita senai visam pasaulyi pageidaujamą naujieną, visų kraštų gydytojai ir šiaip jau visokiu luomu žmonės pradėjo plėciai kalbėti apie Fr. Friedmann'ą ir jo išradimą. Daug buvo tokiai, kurie labai pesimistiškai atsineše į tą stebėtiną naujinį. Reik atminti, kad tuberkulozas, tai vieinas iš balsiausiu žmonijos neprietailių, ir užtai nestebėtina, kad taip visi užsiinteresavo to vokiečio pagarsintu išradimui. Taigi Fr. Friedmann pribuvu Amerikai, kad čia viešai prieš to krašto mokslo virus demonstruoti tą sa-vo išradimą.

Po kelių dienų rengimosi prie tos viešos demonstracijos jis galop prieš paskirtus tam dalykui

Amerikos daktarus ir šiaip mokslo virus pradėjo tą visiems indomu darbą — prirodymą ir išaiškinimą išrastojo priešais tuberkulozą vaisto. Amerikos daktarai žiūri į tą visą labai neišskiriamai. Kuom tas viskas pasaibgs, pamatyse ateityje. Pranešama, kad Fr. Friedmann jau sutiko parduoti tą savo išrastą slapybę, tą stebūklą vaistą; būk už tai duodama \$1,000,000.

¶ Rūbsiuvių streikas. Paskutinėse vasario dienose rūbs-streikieriai, dirbusieji „Boys“ and Children's Garment's susitaikė su savininkais. Čia streikieriai skaitilius siekė apie 20,000 žmonių.

Jiems pridėjo 10 nuošimčių aligos ir sumažino darbo savaitę iki 50 val.

Taipgi liko padarytas kontraktas su firma Loe Levi; 500 darbininkų, lydyimi muzikos nuojo prie darbo.

Apart to kasdien būriais streikieriai stoja prie darbo — žinoma, užgančius jų reikalavimus.

Kiti gi streikieriai laikosi tvirtai ir yra pasiryžę jokiui būdu neštoti darban, kol nebus išlosta jų kova.

Labai tankiai atskartoja susirūmimai streikieriai su policija ir su streiklūžais; žinoma, daug nukenčiai darbininkai-streikieriai — jie areštuojami ir begailestingai varginami. Sunku pasakyti, kada galutinai pasibaigs streikas, vienok galima pilnai pasitiketi, kad nežiūrint ant fabrikantų suarties nenusileisti, streikas galop bus laimetas.

¶ Susimušus tramvajams, sužiesta devyni žmonės. Kovo 3 d. naktį susimušė Sixty-fifth gatvės ir Third ave. tramvajai. Trečios ave. tramvajus, bėgantis į šiaurę susidūrė su tramvaju bėgančiu į pietus ir suardė visą pastarojo šoną, sužeisdamas viso devynis žmones — septynis lengvai, o du gana sunkiai.

¶ Nupuolė nuo septyniolikto augšto. Kovo 3 d. John Brunnen, 26 metų amžiaus, gyvenęs ant 149 gatvės, ir dirbęs prie Municipal Building kaipo marmuruotojas nupuolė nuo septyniolikto augšto. Apie 5 val. po pietų jis su kitais darbininkais stovėjo į laukė elevatorio leistiesi apacijon. Brunnenui bežiūrint žemyn apsvalgo galva ir pasvirę į šoną nuopuolę. Laimė, kad pasitaikė nupulti ant apacijos sukrantu maišu. Nubėgė apacijon darbininkai rado savo drauga gyvą ir berūkantį cigaretą. Iki pribuvu ambulansas jisai surūkė du cigarettu. Norėjo dar ir trečią užsi-degti, bet tuo tarpu pribuvu Šv. Andriejaus bažnyčios kuningas ir patarė daugiau neberūkyti. Dabar jisai guli Hudsono gatvės ligonbūtyje ir daktarai sako, jog pasveiksiąs. Sulaužta tik abi kojai.

¶ Darbininkas paduoda savo kraują. Rūbsiuvis-streikierius Jos Švare, atėjęs į Lebanon ligonbūti, prašė buvusio tėvyno gydytojo darbo, nes jis kenčias badių ir neturi kur prisiglausti. Gydytojas patarei parduoti savo kraują, kuris buvo reikalingas vienam pavojingai sergančiam pacientui. Š. sunčioklis ir greit ta operacija buvo padaryta. Kraujas badaujančio streikieriaus, kaip tvirtina gydytojai, išgelbės ligonį nuo mirties.

¶ Nubaudė. Gan didžios krautuvės savininkas Fil. Farber ant Grand str. tapo nubaustas ant \$500 už privertimą dirbtį vėliau 10 val. daiktų išdavę, 19 metų mergaitę; jis jau tris kartus buvo apkaltintas tame-pat prasižengime.

¶ Sufragisčių kratuvė. Ant Broadway po No. 2540 sufragistės atidarė savo krautuvę. Kiek-

viens parduodamas daiktas turės antspaudą „balsavimo teises moterims“. Krautuvėje tarnaus tik tai moteris; tėnai parsiduos tik geri nesusenė daiktai ir pigia kaina. Manoma ir daugiau atidengti panašių krautuvų.

¶ Anglijos žurnalistas Edw. Miller, kuris tapo išlaikytas ant Ellis Island du mēnesiu, kol sulaukė galutino nuosprendžio su gražinti jį atgal, liko ileistas į Suv. Valst. Mat, jis buvo sulaikeytas kaip prasikaltėlis nuplēšime garbės Anglijos karaliui Jur-gui V.

¶ Stebūkingas išsigelbėjimas.

4-ii metų mergaitė išpuolė per langą nuo 5-to gyvenimo (126 E. 103 gt.) Krisdama, ji kelis sy-

kius sučiupo už skalbinių virvę, ir tas sumažino puolimo smarkumą. Ant akmenimis gristokimo ji pataikė nukristi ant gulinčios katės, kuri tame momente penėjo savo 8 kačiukus. Katė su kačiukais liko perspausta, o mergytė išliko sveikutėle. Pribėgusi prie dukters motina pastebėjo, kaip ji glostė negyvą kova.

¶ Svetimtaučiai New Yorke.

New Yorke italų gyvena daugiau, negu kitame kokiam Amerikos didmiestyje. Jų skaitlius siekia 532,206 žm., t. y. ant 50 tūkst. daugiau, negu gyventojų skaitlius Romoje ir Milane. Pagal skaitliaus išeiviją iš Rusijos jis užma trečią vietą. Žydų N. Y. pri-skaitoma apie 1,265,000 žm. austrijokui — 389,079.

¶ Gubernatoriui (N. Y. valstijos) paduota peticija, idant liktų paliousnotas nuo vienos New Yorko policijos viršininkas F. Waldo.

Vietinės Žinios

\$1,800 už vyra „No. 1“. Ne-senai Brooklyno Augščiausiam Teisme atsibubo indomi byla, kuri parodo, kad ir apsivedimas teismuose yra kartais galimas apčietyti į tam tikrą pinigų sumą.

Tula Brooklyno moteriškė, vardu Leonora Maslanka, buvo apskundusi kompaniją, reikalaudama \$25,000 už savo sužeistą ir pa-simirštą vyra, bet teismas, kuris atsibubo vasario 19, 1913, priteisė jai iš kompanijos tiktais \$1,800, — delto, kad ji jau buvo ištekėjusi už kito vyro. Kada laikraščiu reporteris ėmė klausinėti vieną iš teisikų (jurors), kodel jie taip mažai priteisė, jis nusiypsojo ir šitaip pasakė:

„Na, jūs matot, pirmasis jos vyras uždirbdavo tik po \$10 savaitėje. Antrasis vyras uždirba po \$20 savaitėje, todel iš finanansiško atžvilgio ši moteriškė nėko neprakišo. Buvo net patėminta jai, kad kompanija jai gerai pildarė, nes per tai ji gavo turtingesnį vyra.“

Pirmasis vyras, Juozas Maslanka, tepdavo mašinas dirbtuvėje American Manufacturing Company, kurį šiuo žygium turi dangeryderių su streikieriais ir socialistais. Liepos 20, 1911, jisai dirbtuvėje tėpe aliejum mašinas, tuomtarpu besisukdama šeštarnė pagavo į ranką, nutraukė vieną pirštą, o kitą sulaužę.

Nepoilgo žaizda užnuodino krauja ir išsimetė gangrina. Ji nuvežė į Eastern District ligonbūti, kur rugpjūčio 1, 1911, jis ir pasimirė. Kelis mēnesius jam pasimirus, jo likusi našlė gimdė kūdikį. Tuomet ji pasisamđė ad-vokatą Adolph Ruger Brothers ir apskundė kompaniją ant \$25,000

už savo pasimirusį vyra, kaip netekusi duondavio.

Jos byla tapo padėta ant teismo kalendoriaus ir laukė savo kaleinos. Bet pakol akla Teisibė Dievaitė svarstė bylas ant savo svarstyklų, mažiuks Meilės Dievaitis netinginiavo. Metams praėjus po savo pirmojo vyro mirties, likusi daili našlė pasidaubo Hermanui Šarvui, kuris pradėjo ją merginti. Neužilgo Šarvas prikalbino ją antra syki tektėti. Apsivedusi porelę persikraustė ant 151 Wythe avenue, į namelius, kurie nors buvo mažu-kai, bet išrodė labai, labai parankus, suligintas su kitais kokių jie pirmiaus turėjo.

Tada parėjo į teismą. Kompanijos advokatas, Thomas F. Magner, bandė prieš Augščiausio teismo teisėją Clark prirodysti, jog Maslanka tepeš mašinas, kada jos labai smarkiai sukešėsi; tas jau esą buvęs jo paties neat-sargumas, ir delto jo našlė negalioti gauti atlyginimo. Bet teisėjas Clark sutiko su nuomone advokato Adolph Ruger Brothers, kuris nurodė, kad mašinos visuomet yra teipamos kada jos suskasi, ir nuo teismo priguli pasakyti, ar kompanija neprivalo mašiną su stabdyti ant kokios dvidešimties minučių, iki jas tepama.

Teismas nusprendė, jog neat-sargumas yra iš kompanijos, o ne iš Maslankos pusės; bet kadaangi buvusi našlė, o dabar jau navedė pertai geresnį gyvenimą gavo, todel teismas negali iš kompanijos gauti daugiau, kaip \$1,800.

Byla vedė Adolph Ruger Bro-ther, 375 Fulton st., B'klyn, N. Y.

¶ Rūbsiuvių demonstracija. Surengtoje rūbsiuvių-streikierų protesto demonstracijoje (žiūr. „V. L.“ N10) kovo 3. dalyvavo didžios minios darbininkų — tikrų skaitlių sunku paduoti — galima spėti, kad buvo apie 20,000 žmonių. Kiekvienos tantos demonstrantai ėjo savo būryje, sekdamis paskui muzikos ir vėliavu, ant kurių matėsi ivairių parašai ir reikalavimai. Viename būryje, rodos italų, matėsi prie lentukės su demonstracijos tikslu užrašu prikabintas duonos gabalas, o apačioje stovėjo parašas: „duoki-te duonos“ — tai labai originalių ir tas darė ant visų nemazą įspūdį.

Lietuviai demonstrantai išsižiūrėjo, man rodos, ypač gerai, ir jų skaitlius buvo labai didelis; pradėjus jie eiti nuo Tautiško Namo Grand iki Havemeyer gt., kur susitiko su kitu tautu demonstrantais; tada visa minia demonstrantų pasuko ant Plazos, o paskui per Williamsburg tiltą nutekė į New Yorką, kur ant Union Square turėjo susitikti su New Yorko demonstrantais. Ant Union Square pasakyta deug prakalbė. New Yorko demonstracijoje dalyvavę, kaip paduoda nekurie laikraščiai, apie 65,000 streikierų.

¶ Pamišėlis, subadės daugeli žmonių. Kovo 4 d. anksti ryta grįžtant namo, ant kampo Havemeyer ir Grand gatvų, užpuolė N. Julianą, agentą, nežinomas žmogus ir peliniu perrēž jam galvą. Sužeistasis tačiaus dar istengė nueiti į Williamsburgo ligonbūti, kur sąmonės netekės puolė ant krindų.

Truputį vėliau tas pats žmogus užpuolės, tarp So. First ir Berry gatvių, ant F. Mozuro ir suraižę jam galvą į krūtinę. Ji atrado ant gatvės begulinį policijantą McCormick ir nuvedė į tą patį ligonbūti, kur pirmasai pats nuvykė.

Pagal tuodviejų sužeistųjų pa-sakojimą policijantai tikisi jų superti ir sako, jog tai esas koksai

pamišelis; jis jau per tūla laiką užpuolidinėjas ant žmonių ir daugelį jau sužiedės.

¶ Motina ir sūnus nebesusikal-ba. Pereita savaitę Children's Court (vaikų teisme), Jamaikoje, buvo gana indomi byla. Motina, lietuvių, skundėsi per vertėja, kad jinai nebegalinti susikalbėti su savo sūnumi: motina tekalba tik-tai lietuviškai, anglų kalbos ne-mokanti nei žodžio, gi sūnus, Francis Šatner, apie 13 metų — nemoka lietuviškai. Teisme išsi-aikino, jog vaikiščias tebuvės tik trijų metų, kai pasimirė jo tėvas ir kuomet tapo atiduotas St. John Roman Catholic Home istai-gai auklėjimui, kur išbuvo apie 10 metų. Dabar, apie penkios savaites, kaip sugrižo pas savo motiną ir abudu patyrė, jog vienas kito nebesuprantą. Išklausius teisme motinos skundą, kad jinai nezinanti, ką bedaryti su savo sūnumi, Mrs. Emanuel, prezidentė Big Sister's Draugijos pasiemi-vaikščia pasave, prižadėdama pasirūpinti jo ateicia.

¶ Išvažiavo Lietuvon. Kovo 8. ant Rus.-Amer. linijos laivu „Czar“ apleido Amerika Petras Petronis (iš Rochester, N. Y.), „V. L.“ sandarininkas ir uolus jos platintojas; apart to jis atsi-zymėjo savo veikimų scenos dirvoje ir rochesteriečiams jis yra gerai žinomas. Jis prigulė prie TMD. ir nemažai pasidarbavo, kaip sutvėrime vietinės kuopos, taip ir pritraukime prie drangijos naujų narių ir platinime apšvietos tarpe savo tautiečių. Žodžiu, P. P. laike savo buvimo Suv. Valstijoje su tikru atsidavimu darbavosi lietuvių visuomenės nau-dai — jo vieninteliu troškimu buvo dirbtis del labo savo tautiečių ir del tėvynės Lietuvos. Vienok gilumoj širdies jis niekad negalejo užmiršti tos savo motinos-Lietuvos, ir štai galop važinėja jis atgal ir, jei tik pavelys aplinkybės, mano ant visad apsigyvinti tenui tarp savų (Kauno gub., Vilnius, Čiurlionio pav.). Jis pasižadėjo laiks nuo laiko pranešti į „V. L.“ apie gyvenimą ir žmonių judėjimą Lietuvos. Labai būt malonu, kad ir kiti Amerikoj gyvenantieji lietuvių sektų pėdomis tautiečio Petro Petronio.

¶ Numirę vasario mēnesyje, 1913 m. lietuvių. Petras Černulevič — 160 Maspeth ave., Maspeth, L. I. N. Y. Vas. 7. Katarina Atkonienė — 37 metų amžiaus — 70 Troop ave. Vas. 10. Jurgis Bosas, 3

KRASOS DĒZUTE.

P. S.: — Straipsnelis „Literatas“ persiplnas: — Jame mažai pamokinančio; jei galite, tai plačiau nusveskite užklidytą tame straipsnelyje klausimą, privesdami daugiau faktų ir pavyzdžių.

Joni Petraičiu, J. Mankui, A. A. žalpiui, Vaikėnui, Paukščiutei, P. Sa-kauskui: — Jūsų korespondencijas gavome — sunaudosime; malonėkite rašinėti ir ateityje.

Zemaičių Antanui: — Tamstos raštelius sunaudosime; rašinėkite tankiau.

A. F. Lukoševičiui: — Tamstos pranešimas-atskaita tilps „V. L.“ N12.

Užpečchio Augintiniui: — Tamstos korespondencija tilps sekančiam „V. L.“ num.; rašinėkite tankiau; prieigam atkreipkite domą ant pertaisymu ir tėmykite, kaip rašomas kitų korespondencijos.

Kovas ir Plaučių Ligos

Nevenodumas oro, šaltis, drėgumas, staigios ero permanentos, perdaug prišildyti kambariai, neatsakomas drabužis — tai pa-prastai svarbiusios priežastys persišaldymo ir kosulio. Leidus toms ligoms poreiti visa prigimtis joms bėgsni, dažnai išsvysto iš jų kitos plaučių ligos daug sun-kesnės.

Severos Balsamas
Plaucziams

(Severa's Balsam for Lungs)

jai tik gana anksti pradėjus var-toti, tikrai suteikia geras pasokmes, sulaičio kosulį, gržina skaudamius organams normali-stovę; neleidžia išsvystyti svar-beisnių ligų. Pamėgink jį!

Kaina 25 ir 50 centų.

Lai tavęs tas
nestebėtina,

jei liesti, žudai svarumą, jei tavo organizmas blogai yra atgaivinamas delto, kad skilvys yra nustojęs gales maistus viršinkti.

Severos
Skilvio
Kartuoless

(Severa's Stomach Bitters)

yra kaip tik tokiu vaistu, kokie reikalauji sustiprinimui, sutai-symui ir atgaivinimui viso tavo virškinimo taisio. Jos suražinias tau norą valgyti ir vieka.

Kaina \$1.00 bonkai.

Visose aptiekose. Jei tavo aptie-kininkas negali gauti, rašyk patarimo r vaistų pas:

W.F. SEVERA Co.
CEDAR RAPIDS. IOWA

AUKOS.

Iš Brooklyn, N. Y.

J. Špakauskas \$3.00.
B. Snuras \$2.00.

A. Banujas, A. Jakaitis, Jonas Dzika-s, Juozas Dzikas, A. Dzikas, K. Dzikas, M. Černiauskaitė, S. Kupčinskis, V. Tuminskas, K. Latvėnas, A. Slavicas, M. Stalonas, V. Sibinskas, I. Bi-eunas, A. Kvederauskas, I. Abazoras, D. Klumbis, K. Bagdonas, P. Andrusaitis — visi po \$1.00.

S. Bynowsky, J. Kunevicz, J. Dzika-s, V. Snuras, I. Grigalunas, A. Jekštunis, I. Aperavičė, M. Trakimas—J. Gražulius, M. Aleksandravičienė, J. Kla-shus, A. Dudsonis, I. Valintas, O. Vai-telis, A. Elinor, O. Varnete, J. W. Rintale, J. Dobrovolskis, M. Nuzelis, S. Dugan, A. K. Buszok — visi po 50c. J. Biekunas 35 centus.

Ace, N. Block, J. Gumeckis, A. Am-ražas, A. Sutkaičiūte, K. Kupčinskienė, W. Skepel, F. Dzikas, K. Jakaitis, W. Cvirka, J. Gray, S. Franzen, K. Sa-kauskas, I. Žukaitis, I. Avižionis, C. Ainiotė, E. Kazokaitė, W. Danunu-kė, G. Adams, I. Vistojunas, W. Aino-raitė, F. Abečunas, E. Vaivodaite, K. Trainas, M. Trainas, A. Kraučiūnė, P. Narbutas, Žobler, Pakšilas, A. Lieciardi, Jo. Gi-nius, T. Prusavicius, K. Venckus, I. Pi-lipaitis, J. Mateik, A. Latvaitis, M. Antanavicius, F. Uždras, M. Blozis, I. Klinka, S. Lekovskis, K. Konciediens, I. Abraitis, K. Abraitis, A. P. M. Gotard, T. Machalski, Sebast, Mi-chael, I. Kreszewski, Zimmerman, H. L. Slam, M. Sedat, A. Kaceter, Ch. White, J. Jurkevičius, Mrs. Knoll, B. S. Guo,

A. Burmoun, J. Pocenko, N. P., J. A-veženė, A. Gudas, Rosenson, Sam, Ur-ban, Vašlauskienė, M. Gimbutis, S. Wa-lach, Tom, A. Ungurait, J. Smith, E. Melules, R. Kraemer, C. L., P. Dluleyan Z. Larein, P. Casey, Wm. Wagner, P. Zeikus, T. Zeikus, G. Sullivan, J. Se-nulis, A. Zwiggis, M. Levy, F. Stenge-te, J. Mills, V. Vaivadas, J. Paspeaszi, J. Ganzler, Gallim, S. Medusukis, Knapp, L. Slavickas, J. Reissis, P. To-mošunas, A. Tamošunas, K. Yankaus-ki, G. Bianek, A. Račiusas, Masten, M. Kalkis, N. Ball, P. Ambros, F. Pol-cik, J. Walams, A. Kajewski, A. Zlat-kowski, J. Candelmo, M. H., P. Pod-bulski, Korinka, Greenberg Bros, H. Manro, Chas Pr. D. Bochač, D. F. Mur-ph, J. M. Geo Pouzenc, E. Fitzge-rald, J. Miccalo, Jacco, I. Kaplan, H. C. Nulsi, A. Mažeilius, J. Tumarkus, J. Grabauskas, 83 N. 6 str., W. Czo-chowski, Z. Lesniukis, J. F., A. Otes, Ferre, Di-Alido, M. Trakimas, Vasa-drinski, Cash, Cermekai, Ig. Sibulff, Sutherland, Cash, Saladin, M. Boben-rieth, G. Mitchel, F. Met., J. Snyder, Cash, W. Rimold, V. Strugis, J. Yodaitis, V. Rainis, J. Baltrušaitis — vi-si po 25 centus.

Kun. V. Varnagiris, ir I. Zakarevi-cius po \$2.00.

J. Kulbok, L. Buchinsky, P. Naujo-kas, p. Daunoriene, A. Nuobara, A. Grinkevič, J. Kibilda, J. Starkevičius, A. Valaitis, J. Juškevičius, A. Nuoba-ras, S. Kudirkas, D. J. Carroll, Th. C. Harden, Buchwick Pork Packing Co., J. Slovne, J. Griszkus, Matijosius Ma-čys visi po \$1.00.

M. Baingarter, J. Radzavica, Henry F. H. Rupp, Ig. Česna, A. Mikucki, J. Mažeika, I. Žemaitis, Geo Givis, A. Dumblis, J. Dumcius, J. Ganzlar, P. Draugelis, A. Kandrat, A. Unguraitis, I. Sidat, K. Rukstelis, V. Martinaitis, F. Karbet, F. Dekassis, J. Dambauski, M. Aidukines, L. Dainauskas, H. Apeler, F. Flathman, V. Vaivadas, M. Treiman, J. Adams, J. Aciavici, J. Du-gaček, W. Podbeleiki, J. Venslanskas, Kazimieras R., P. B. Stetka, M. Kol-ler, A. Grinkevič, J. C. Brown, F. A. Urban, Chas Trepfko, J. Alstgo, A. Teitler — visi po 50 centu.

P. Sedat 40 c.

V. Vaivada 26 centus.

Krasnianskas 30 sentu.

Wm. Spatt, G. S., K. Sodis, W. Ost-rouski — visi po 20 centu.

Viso \$131.07.

Pasargas. Vardai ir pravardės ypatu, aukavusiu mažesnišias aukas, nepa-garsinta; taipgi nepagarsinta tų au-kantoju pavidės, kurias negalima bu-vo perskaityti; bet abelina suma yra padėta visu auku.

Iš Brooklyn, N. Y. aukos Rūbsiu-viams-straiķieriams, surinktos per M. Sadanska; aukavo šios ypatatos:

J. Kulbok ir J. Dumezius po \$5.00.

A. Sharpiski \$3.00.

J. Mažeika, P. Butkus ir A. Daukszis po \$2.00.

W. Garszwa, J. Garsva, M. Balauskas, J. Jurkevičius, V. Žaūkis, M. Kalkis, A. Nobara, S. Blizinski, L. Buchinsky, S. Pociunas, ir A. Grocho-wski and Co. po \$1.00.

J. Bieliauskas, Mierzwinski, J. T. Mikaitis, A. Kubilius, F. Rybak, J. Novek, J. Ganzler ir W. Weingarden, po 50 centu.

B. Waxman, M. Moskowitz, Sam. Ginsburg, M. K., J. Zokaitis, A. Ju-kaitis, A. Goodard, Zoskis, W. Arent, J. Reizis ir G. Hoffberg po 25 centus.

Smulkių aukų — 25 c. Viso \$37.00.

Draugystė šv. Kazimiero paaukavo \$50.00.

A. T. Račiūnas ir J. M. Danielius \$5.00.

O. Karaliūtė aukavo \$2.00.

Aukos surinktos per P. Danisauską. Aukavo šios ypatatos:

Y. Ž. \$1.00.

Vaitiekunas, A. Moskal, Frank W. Struse — visi po 25 c. Z. Mardza 10 c. viso \$2.10.

Iš Toronto Ont Canada.

„Lietuviai Sūnų“ draugystės susi-rinkime surinkta aukų \$4.15. Streiko kom. sek. A. Lelis.

Iš Chicago, Ill.

Mės, keli draugai, parengė del lietuvinų Ev. liuteronų krikštinių del 9-to vasario ir surinkome New Yorko rūbsiuviams-straiķieriams aukų. Auka-vo šios ypatatos:

Dr. A. K. Rutkaušas, H. Preikšaitis, Miks Kasparaitis, Petras Kasparaitis — visi po \$1.00.

J. Jankauskis, A. Slačkus Martins Punis — visi po 50 c.

J. Shlezas, Charlo Kundrott, John Zandow, Petras Labokas, J. Wolanti-nas, Ana Marseleva, M. Jonushaitis, M. Bredis, P. Baldok, D. Bayoras, Felix Kaszevis, V. Janulis, B. Julinai, Juozapas Neverdovskis, Geo Milinlis — visi po 25 c.

J. Brei 15 c. S. Žimkus, P. J., Ib. Wa-lestinės, H. Kaspar — visi po 10 c.

Nuo nežinomų 12c. Viso \$9.92. Jše-mus lėšas — \$2.00 už apmokėjimą pl-okatų — lieka \$7.92.

Iš Ashley, Pa.

Aukavo šios ypatatos:

J. Dobilas 50c.

Ignas Zailskas ir B. Kazakevičia po 25 c. K. Sinkevičius 10 c. Viso \$1.10.

Klaidos atitaisymas.

„V. L.“ N9 buvo pagarsinta iš Wat-terbury, Conn.: Jonas Josuilionis au-kavo \$5.00, turi gi buti John Jones-118 So. Washington St.

Šelpimo Komitetas:

Pirm. J. N. Buchinsky, Sekr. A. Lelis, Kas. P. Mačys.

Lietuviai, ir vel naujiena!

SUMUŠTAS VYRAS.

Jeigu neturite užsitikėjimo sa-vimi energijos ir jiegos, jūs esate sumušti dar kovai neprasi-dėjus. Mės turime susitikti ne su viena kova gyvenime ir privalom būt prie jū prisirengę. Mūsų kūne eina nuolatinė kova tarp sveikatos ir ligos. Jeigu mės des-peruoseime, tas mums ne pagelbės, bet jeigu kovosime be baimės, tai visados yra viltis išlaimėjimo. Pirmiausiai privalone atkreipti atidžiai į mūsų vidurių virškinimą, kuris privalo būt sureguliuotas. Geriausis vaistas tam yra Trine-rio Amerikoniškas Kartaus Vy-no Eliksiras, kuris išvaro iš mūsų kūno visus nevalumus ir kuris stimuliuoja ir sustiprina visus organus. Jis labai naudingas visose pilvo ir vidurių ligose. Aptie-kose. Jos. Triner, 1333—1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill. Pamē-ginkit Trinerio Linimentą nuo reumatizmo.

Pajieškøjimai.

Pajieškau savo brolio Jono Sprainio. P. eina iš Tauragės, Raseinių pav., Kau-nu gub. 3 metai kaip Amerikoje; pirmiaus gyno New York, dabar, girdėjau būk Philadelphia, Pa. Jisai-pats, ar kas apie jį žinote, malonėkite pren-terius sekančiu adresu:

Sims Francis, 256 Grand str., Brooklyn, N. Y.

Pajieškau Franciškaus Reinoros švo-gerio, Vin. Potheimskio (pusbrolio) ir Franciškaus Norkaus. Visi pacina iš Kauno gub., Šiaulių paviete, Šakimos parapijos; jie patis, ar kas žino, prašau atsiaskuoti.

Benediktas Pothauskas, 838 Washington st., Braddock, Pa. (10)

Apsisaugokit.

Aš, Povilas Pranevičius, pranešu placių visuomenę, kad apsaugotu vagies, kuris mane apvgę — Prano Balakausko; pacina iš Varėnų, Tau-jinų volosties, Vilkmergės paviete, Kauno gub. ½ pėdų augščio, bal-to, apskritas veido, kalba keliomis kalbomis. Kas ji sugaus ir man praneš, duosiu \$5.00; kreipkitės šiuomis adresu.

111 Metropolitan ave., Brlyn, N. Y. (12)

KELIAUJANTI AGENTAI.

Mūsų keliaujanti agentai:

J. DIGRYS,
K. WILKEVICIUS,
P. PILĖNAS

Lankosi po Pennsylvanią valstiją; galite pas juos užsisakyti „Vien. Liet.“ korespondencijas. John Karuzas Pharmacy, 125 E. Main st., Amsterdam, N. Y.

Reikalingas Lietuvis in Aptiekā tu-rinčiaus Diploma, arba kiek nors prak-tikos Lietuvijoje ar Amerike, atsiasku.

J. J. PAUKŠTIS,

VISŪ ATIDŽIAI!

Pas mus galima gauti virus Vidūno raštus.

Mūsų uždavinys 90

Slaptinga žmogaus didybė 30

Mirtis ir kas toliaus 25

Gimdymo slėpiniai 40

Žmonijos kelias 20

Visatos saranga 20

Likimo kilmė 40

Apšvietimas 30

SKAITYTOJAMS.

Gerbjamieji „V. L.” skaitojoj, kurių prenumerata paraginimą, malonėkite atnaujinti, nes kitaip būsime priversti sulaikyti laikraščio siuntinėjimą. Tiems, kurie gavo paraginimo kortele, šis numeris yra siunčiamas paskutinis, iki atnaujinimo.

Pasarga: Permainant adresą, pirmiausia parašykite senaji, o paskui naują. Vi-sada reikia rašyti kuoaiš-kiausiai vardas, pavardę ir gatvės arba basko numeris, o tuom pałengvinis admistracijai darbą ir išvengsi te daugelio nesusipratimų.

„Vien. Liet.” Adm.

Konkursinis
Geografijos Vadovelis

Kaina 75c.
Apdaryta \$1.00.

120-124 Grand st., Brooklyn, N. Y.
I. J. Paukštis & Co.

Ar Skaito Kada Laikraštį "LIETUVA"?
Gal nežinai kur ją gauti?

"LIETUVA"

Eina jau 21 metus Chicago, Illinois kas Pėtinyčia ir paduoda daugiausiai gerų ir svarbių žinių iš Amerikos, Europos ir viso sveto, o prenumerata kažkuoja metu tik \$2.00, pusei metu \$1.00.

Rašyk adresu:

A. OLSZEWSKI,
3252 So. Halsted St., CHICAGO, ILL.

Telephones 2320 Greenpoint.

Lutkauskas ir Garšva

Graboriai ir
Laidotuviu
Direktorai.

Laidojame
Numirelius
ant visokiu
Kapiniu.

PARSAMDOME KARIETAS

veseilioms, krikštynoms ir šiaip pasivažinėjimams. Atsišaukit ypatiskai Ofisas atidarus diena ir nakti.

227 Bedford Ave. (V. Daunoro name) Brooklyn, N. Y.

ISZGYDYKIT SAVO RUMATIZMA!

Urban Rumatizmo vaistai pagelbė nuo visokio Rumatizmo: kaip kaulinio, muskulino, sciaticos teip ir nuo visų kintų ligų. Šimtų žmonių siunčiai laikus dekavadiami už mano geras gyduoles. mano gyduoles nepasigydysite: bet vartokite, o rasite teisybę mano apskelbime ir išsigydymo mano vaistuose.

Vaistai kaštuoja vien doleri (\$1.00), o su prisiuntimu 25 centai daugiau.

Su guodone

FRANAS URBANAS, Aptiekarius,

151 Metropolitan Ave. (cor. Berry st.) BROOKLYN, N. Y.

Gera proga visiem
Užlaikau tikra lietuviška
krautuve, kurioje galite gan-
ti, laikrodžių, laikrodžių,
žiedų, spilkių, kolčių, kom-
pasų, kryžiukų, gramofonų
visokio išdarbio. Taipogi lie-
tuviški rekordai, ir kitų visų
kalbų. Puikiausią armoniką, smuiką, klenetą, triubą ir daugybę visokų
muzikaliskų instrumentų. Taipe geru britvą visokio skyriaus. Maldakninių,
visokų gražių popierų laikams rašyti (gramofonais) su puikiausiais ap-
skaitymais ir dainomis. Visokų magiškų monų daikų. Taipgi monų knin-
ga, kur galima iš jos padaryti visokias mandrystes. Taipgi visokų kazyrų turime. Taisom visokius auksinius daiktus: laikrodžius, žiedus, branzali-
tus ir visokius muzikaliskus instrumentus: armonikus, smuikas, klenetus,
triubas, pianus, vargonus ir kitus visokius augščiai minėtus daiktus. Aš
gvarantuoj, kad mano tavoras pirmos klesos, o prekės pigesnės kaip kitur.
Ordelius išsiunčiam greitai į visus Amerikos ir Kenados kraštus. Kviečiam
visus su ordeliais ir visokiais pirkiniiais kreiptis šiuo adresu:

J. GIRDAS 95 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

NEBO

Korkiniai galais CIGARETAI

Garsiausi
Amerikoje
Deltu kad jie
geri

10 už 5c

Kiekvienas percupcius par-
dunda NEBO Cigaretų dau-
gian kas diena

Tel. 279 Greenpoint.

Geriausia lietuviams užeiga
pas

JONAS
KULBOKA

Skanus Alus,
Gardi Arietka,
Visoki Vynai,
Kvepianti Cigara.

74 Grand Street
Kampus Wythe Ave.

BROOKLYN, N. Y.

Kaip pasilikti Amerikos piliečiu.

Knygutė Lietuviškoj ir Angliškoj kalbose. Turinys: Istatymai apie pilietystę, klausimai ir atsakimai kaip išsiimti popieras, Suvienytu Valstybi konstitucija, neprizulymbybės deklaracija ir konfederacijos straipsniai. Amerikos Lietuvių Ukesu Klubas, matydamas reikala, išleido virš minėtą knygelę kurios čia 25c. Užsisakydam knygą pinigus siūskite per Money Order arba krasos ženkeliu, ant šito adresu:

LITHUANIA M. CITIZENS CLUB
372 Bedford Ave. Brooklyn, N. Y.

DOVANAII DOVANAII!
sveikata ir drutumas bei
naujausio mokslo kniinga
apie sveikatą ir t. t.

„Daktaras”

TA KNYGA yra aprašyta su naujausio mokslo išradimu ir geriausio budu gydymo išvairių paslaptibių teip žingedių, kurios liekviens žmogu reikalingos; ko kitose knygose negali rasti, kas yra pati pagrindinė „DAKTARAS”.

ŠIO KNYGO labai plačiai apkala apie vyru paslaptynes ir ju ligas. Apie moteris teip neminėti kaip.

KNYGOS „DAKTARAS” išlaikina vardinus visokius ligų, kaip jos prasideda, kaip išrodo, kaip išsigydysti ir kaip mani toliai apsirežti. LABAI AKYVA!

ŠIO KNYGO „DAKTARAS” aprašo daug paslaptibų, apie geriausius smaguos ženybinio gyvenimo ir kada geriausiai apsivesti ir VYRAMS ir MOTERIMS. TIK VISKA DAŽINOSI kaip štig knygą perskaitysi, kas neatbūtinai naudinga, kaip seniemis teip ir jauniems žetonimis ir nevedusimis vyramis ir merginomis.

KIEKVIAŅAS SKYRIUS Šitos knygos yra labai žingedžius, o nemokantiems skaityti tai mokantis kuris dar neturi šios knygos su dideliu alkavata perskaityti tiems garsiai kad galės dang visko prisiklausti. Ta knyga liekviens yra labai naudinga ir reikalinga turėti, kuris turi būti sveikas ir laimingai gyventi.

KNYGOS „DAKTARAS” yra paveikslėliai iliustruota, parodo ir giliansas kuno dalis, atidengiant paslaptynes. Ji reikalinga kaip sveikiems teip ir sergančiams. TIK perskaiciuoti tą knygą atrastas visiškai.

APART KITU SKYRIU sergentiams rodijama skaityti apie nervų, krauso, inkstu, romatizmo, odos, vidurių, nusilpnėjimo, bronchitis ir limpančias ligas; tel-pat apie moterys nesvelkumus ir kitas visokias ligas kaip išsigydinti ir t. t., telpat sėlios nubėgimus uno saužagybtis ir t. t.

JEI SERGI, taip pirmam ne kaip manai varioti kokias nors liekastas ar kreiptis prie gydyto, reikia butinai perskaityti „DAKTARAS”.

ŠITOJ KNYGO „DAKTARAS” neti pamokina kur ir kaip išsigydysti, kaip buti sveiku, bet ir kaip nė visokiu ligu apsirengti.

NORS TA KNYGA LABAI BRANGINTINA, bet kad prašant lietuviams ją išleido Philadelphios M. Klinikas, deile labai visumomis, tad kliekiuose ją apturės, kuris tik prisius kelias stampas už prisiuntimo kaštus. Apturėsi tuoju, tik visada reikia rašyti adresus teip:

The Philadelphia Medical Clinic
1117 Walnut Street, Philadelphia, Pa.

Philadelphia Med. Clinika, vyrg ir motery, visokios ligos greit ir nuodugniai išgydyti be pellio, be humbugo operacij, be su tikroms gerome hékastomos. Atsilankyk arba lietuviškai už prisiuntimo kaštus. Apturėsi tuoju, tik visada reikia rašyti adresus teip:

PIRMAS
LIETUVIŠKAS
Fotografistas
ir Maliorius

Geras darbas.

Vidutiniška čienia.

G. BENSON,

828 Bedford Ave. Brooklyn, N. Y.

Viso \$1.60

Kas atsius iškirps šiuo apgrasi-
niu iš „Vienviēs Lietuvinkui”

ir \$1.00 per money order, tada gaus
visas 4 knygias 60c. pigiau.

P. Mikolainis
Box 62 New York City

Viso \$1.60

Kas atsius iškirps šiuo apgrasi-
niu iš „Vienviēs Lietuvinkui”

ir \$1.00 per money order, tada gaus
visas 4 knygias 60c. pigiau.

AR GALI ATSAKYTI ANT SITŲ
KLAUSIMŲ?

Ar esi lietuviu?

Ar esi sveikius ant kuno ir dviosios?

Ar priguli į savitarpinę pašalpos draugių?

Ar skaitai kokį lietuvišką laikraštį?

Ar manai kada nors sirti ar mirti?

Ar esi vedes?

Ar tavo moteris ir vaikai pri-
klauso pri kokinis-nors pašalpinės or-
ganizacijos?

Jeigu eis lietuviu, o neturi aprūpi-
nes ir savo moteris bei vaikeliu, jeigu
misilių sirti, tai nelauk ilgiu, dabar
tai lakis apsūpinti, pakol esi sveiki-
kas tau ir laimė tarnauja. Rašyklis
prie Susivienijimo Lietuviai Amerikoje,
o tavo laimė neprāžuž. SLA. moka li-
goj pašalpā ir atsitikus mirčiai išmoka
apsaugu tavo likusiai šeimynai.

Kreipkis prie savo miesto gyvojan-
čios SLA. kuopos viršininkui, o jeigu
kuopos nesiranda, rašyk tiesiog Centro
Sekretoriui klausomas informacijos,
kaip prisirašyti prie SUSIVIENI-
JI LIETUVIŲ AMERIKOJE šiuo
adresu:

A. B. STRIMAITIS,
307 W. 30-th St., NEW YORK, N. Y.

Telephone 2427 Greenpoint

PIGINUS SIUNCZIAM IR ISZMAINOM.

Siunciami pinigus į visas
sveto dalis saugiai, greitai ir
pagal pinigų kursą.

Teipgi išmainom ant rusų
ir visokių.

Parduodam Tiketus ant
geležinkelijų į pietines ir va-
karines valstijas.

Persiunčiam fotografijas į
Lietuvą ir užregistruojam
laikus.

Padarom aktus rejetais
dėlei žemės ir kitokij pril-
lausančių savasčių. Tą viską
darom su Konsilio palindžiu-

mu.

Užsimame provonis Euro-
piškomis ir Amerikoniškomis
iškolektavojime mokesčių.

Darom daviernastis, išjė-
kom dalei Lietuvoje ir at-
mam į Ameriką.

„VIENYBĖ LIETUVNINKU”

Seniausias Lietuviai Laikraštis Amerikoje. Iškurtas 1886 mete.

Išeina kas Sereda. Užsirašant „Vienviēs Lietuvinkui” Amerikoje prekiuoja metams \$2.00,
pusei metu \$1.00. Užrubežiuose prekiuoja metams \$3.00, pusei metu \$1.50.

Teipogi spausdinam visokias knygas, konstitucijas, bilas, plakatus ir tiketus baliams, popieras

laikams rašyt ir kitokius spaudos dalykus.

darbą atliekam greitai ir pigiai.

DIDŽIAUSIA KRAUTUVE VISOKIU KNYGU.

Čia visokias knygas galima gaut, kokios tik yra išėjė iš po spaudos, kaip svietiškas teip ir
maldų knygas. Žodynų, gramatikų, rankvedžių, Biblijų ir t. t.

J. J. Pauksztis ir K. Brazys,

120-124 Grand Street,

Brooklyn, N. Y.

Lietuviška Aptieka
Sveikata Brangiausis Žmogaus Turtas.

Jau nuo keliolikos metų Brooklyn-New York gyvuoja Vienatinė ir Didžiausia LIETUVIŠKA
APTIEKA Provizoriaus VINCO J. DAUNOROS, kurios tikslas yra apsaugoti savo vienlandžius
nuo visokų apgaivikų ir gydyti juos tiksli geromis ir pasekmingesnėmis gydymo metodu.

LIETUVIŠKA Aptieka savo ilgų metų prityrimu išrado daugybę specjalinių gydymo.

sutaisytų iš ūžielių ir geriausiai medikamentu ir labai pasokmingai gydymui.

DIDELIS LIETUVOS ŽEMLAPIS.

Su etnografijos sienomis. Atspaundintas ant dailaus, silodus popieriaus, keliose spalvose. Tikras pagražinimas sienos kiekvieno lietuvių stebelės. Pirmutinė dar tokio didumo mašpa lietuvių kalboje.

Parsiduoda musu knygine, tik po 50 centu.

Pasiskubinkite kiekvinas išgyti tą ŽEMLAPIJĄ ir pamatyti suraštias visas LIETUVOS vietas. Turime nedidelį skaitlingų exempliorių.

Šiuo adresu:

J. J. PAUKŠTIS & CO.
120-124 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

SAULE

Du-kai nedėlinis laikraštis
Smagiausias lietuviškas laikraštis
visoje pasaulyje.

IŠEINA kas UTARNINKĄ ir PĒTNYCIA

Prenumerata kaštuoja:

Amerikoj Ant viso meto \$2.50

Ant pusės meto \$1.25

EURO- Rosijoje ir Lietuvoje \$3.50

Anglio ir Skotlandijo 15 sh.

Prusuose 15 markių.

MĒNESINIS RAŠTAS

Linksma Valanda

IŠRINA APIE 15 D. KOŽNO MĒNESIO.

Talpinasi visokiu gražiu Istorijų. Pasakų, ir t. t.

PRENUMERATA:

Amerikoje ant viso meto tik \$1.

Rosijoje \$1.50. Anglioje 7 sh.

Prusuose 7 mk.

Kas užsirašo "SAULE" ir "LINKSMA VALANDĄ" ir pilnai užsimoka, tai abu rašta gauna per visą metę už \$3 in Amerikoje, in Rosijoje \$4.50, in Anglijoje 7 sh. Priek tam pilnai užsimokėjė skaltytojai kas metas gauna DOVANA puiku Kalendorių.

W. D. Boczkowski & Co.

529-522 W. South Al.

MAHANOY CITY, PA.

THE LACKAWANNA

Parankiausei geležinkelio Europon keliaujantiems. Linijos sueina prie Trans-Atlantikų laivų. Nebrangi perdavineja bagažą ir pervaža pasažierių.

The Road of Anthracite

(Kietųjų auglinių kelias).

Trumpiausis keliai į Buffalo. Tiesiai į Scrantoną ir Anglių Sritį. Tarpe New Yorko ir Buffalo penki traukiniai kasdien.

Tarpe New Yorko, Chicago ir Vakarų keturi traukiniai kasdien.

Tarpe New Yorko, St. Louis ir Pietvakariu, kasdien.

Tarpe visu vietiniu Punktu nuolatinis ir parankus susinešimas.

Artymesnių informacijų apie kainas, traukininių begijomą, etc., kreipkitės pas savo vienintelį agentą arba rasykite pas:

George A. Cullen,

Passenger Traffic Man'r

90 West Street, N. Y.

KINEMOTOGRAFU KRAUTUVE.

Pirmutinė Lietuviška Krautuvė Juodančių Paviekslyų Amerikoje.

Užsakome visokiu gatunku APERATUS. Parduodam ir randavojam labai pigiai su visokiu Elektrikinius ir Gaziinius intaisius naujausios mados. Į Stak užsakome suvyr 1.000 ratų filmus. Importuoti iš visų šalių sveto, specjaliskai turime padaryti daug Lietuviški Illustracijų, dėl Dainų, Deklamacijų. Referatų ir Pralekojų, dirbam ant orderių labai pigiai. Kuris užslimtas arba norit užsiimti šiuomis bizniziu, reikalaudant pagelbos gaukti pris:

American Film Exchange
A. T. Račiunas Mgr.
630 Halsey Str., Brooklyn, N. Y.
Phone 3536 W. Bedford.

Tel. 2334 Greenpoint.
PUIKIAUSIA VIETA LIETUVIAMS
pas PETRA A. DRAUGELI.

Skanus alus, gardi arielska, elius, visoki vynas, kvepenčiai cigarai, ir puikių užkandžiai. Salė dėl mitingų ir versilių. Nepamirškit šios atskančios vietas, o busi užgančinti.
73 GRAND STR. BROOKLYN, N. Y.
Palei Wythe Ave.

PUIKUS HOTELIS

Andriaus Milišausko

Visada šaltas alus, skani arielska, elius, porteris, visoki vynai ir kvepianti cigarai.

Lietuvių vietinių ir atvažiavę iš kitur, nepamirškit šios puikių vietas.

16 Baltimore st. Wilkes-Barre, Pa.
Priešni Central Dypa

Telephone 1331

Nik. P. Zelwis

Lietuviškas graborius.
Išbalsamuotojas ir laidotuvui Direktorius. Karietos laidotuvėms, veseilioms ir krikštynom.

Ofisai ir gyvenimai:
1034 Bank Street,
Waterbury, Conn.

Lietuvių, kreipkitės reikale.

PATENTS

Promply obtained OR NO FEE. Trade-Marks, Copyrights and Labels registered.
SWIFTY FILE PRACTICE. Highest reference. Standard model, sketch or photo, for free report on patentability. All business confidential.
HAND-BOOK FREE. Explains every day how to obtain and sell patents. With illustrations on how to get a Partner, explains best mechanical movements, and contains 300 other subjects of importance to inventors. Address, H. B. WILLSON & CO. Patent Attorneys Box 383 Willson Bldg. WASHINGTON, D. C.

Teisingiausia
Lietuviška Agentura

PARDUODU LAIVAKORTES
ant geriausių ir greičiausių Lai-
vy, keleivių visados bus užga-
nindintais.

SIUNČIU PINIGUS
i visas dalis sveto kuo-greičiau-
stai ir pagal pinigų kurso. (Sto-
viu po kaucija \$30.000.)

Teipgi Pinigus priimti kurie
norū pasidėti dėl apsaugojimo ir
ant kiekvieno pareikalavimo juos
sugražinu.

PIRMOS KLIASOS HOTELIS,
Skaniausi ir sveikiausi visoki gė-
rimai, per tai visados sėvičių pil-
na, kiekviena draugiškai ir maloni-
misi visados pavaisina.

P. J. CHMIELIAUSKAS,
177 E. Main St. PLYMOUTH, PA.
(Bell Phone 8-R)

Telephone 1295 Greenpoint.

P. BUTKUS

Lietuviškas GRABORIUS
(Undertaker).

Išbalsamuotojas ir laidotuvui Direk-

torius. Karietos laidotuvėms, vese-

ilioms ir krikštynom. Lietuvių, kre-

ipkitės reikale pas lietuvių.

Mano gyvenimo ofisai atdaras diena

ir naktį.

213½ BERRY ST.

BROOKLYN, N. Y.

Branch Office 48 Hudson Ave.

Telephone 1295 Greenpoint.

„SVYTURYS“

1913 metu.

Visas metraštis su įvairiais straipsniais ge-

riaušių rašėjų Europos ir įvairiomis statistikom visos

Lietuvos, labai naudingas. Prekė tik 75 c.

Gaunamas pas J. J. PAUKSTI & CO.

120 Grand st., Brooklyn, N. Y.

Telephone 1470 Greenpoint.

Telephone 1295 Greenpoint.

W. SLOMINSKA

Mano Dirbtuve Apdovanota Dviem Medaliais

ant Kosciuškos Parodos už rupe-

stingų ir artistiškų išdirbimų

KARUNU, ŠARPU,

KUKARDU, ROZETU,

BERLŲ, MARŠALKINIŲ

LAZLŲ IR TEIP TOLIAUS.

Turi už garbę apreikštis guod-

tiniems Kunigams ir guodotinom

Draugystėms, kad aš dirbu visus

augščių paminėtus daugtus PI-

GERIAUSIAI, nes per daugelį

metų užsiimdamas išdirbinius iš-

gaujai geriausią praktiką ir dėl to

galiu viską padirbt pigiai ir ge-

riau negu kiti fabrikai.

Su guodone

W. SLOMINSKA, 1025 Milwaukee Av., Chicago, Ill.

Telephone 1295 Greenpoint.

Telephone 1295 Greenpoint.